

Censuur op de campus
Tussen kunst en porno

De meiden van wiskunde deel 1
"Als een som niet lukt,
slaap ik niet"

jaargang 8 • nummer 3 • 20 september 2007

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

**Alles is
economie**

Fris er tegenaan!

www.surfgroepen.nl

Ook voor u als docent aan hogeschool of universiteit is de vakantie ten einde. U mag er weer 'fris tegenaan' en voor u het weet, zit u dus weer tot over uw oren in het werk. Tenzij er natuurlijk iets structureel verandert, maar hoe zou dat moeten? Krijgt u soms een assistent? Geloof het of niet, maar dat gaat inderdaad gebeuren. U

krijgt gratis en voor niets een assistent die het u héél makkelijk gaat maken. Hoe? Surf naar: **rechttopeenassistent.nl** en merk hoe u al direct na kennismaking sneller, gestructureerder en kwalitatiever werkt. De naam van uw assistent? SURFgroepen! Veel van uw collega's kunnen er nu al niet meer buiten!

Kennisplatform wordt leeromgeving.

'SURFgroepen draagt bij aan de flexibilisering van onderwijs. Zelf werk ik veel met deeltijdstudenten, die door hun werk soms moeilijk de hoor- en werkcolleges kunnen bijwonen en door de grote hoeveelheid samenwerkingsprojecten sowieso al een volle agenda hebben. Dan is het handig dat zij via SURFgroepen vanaf hun werkplek of vanuit

huis kunnen samenwerken aan een project of een hoorcollege kunnen volgen. Als docent kan ik via SURFgroepen ook heel efficiënt feedback geven. Het komt er eigenlijk op neer dat ik SURFgroepen beschouw als het ideale medium om kennis te delen. En ik zie het als een uitdaging om van de kennis- en samenwerkingsomgeving SURFgroepen

een interessante, geïntegreerde leeromgeving te maken: een plek om lesstof op te slaan, cursussen te ontwikkelen, opdrachten in te leveren, te overleggen, te discussiëren, noem het! En het mooie is, dat je van het kant-en-klaar product dat SURFgroepen is, al heel snel zo'n leeromgeving kunt maken. De mogelijkheden zijn legio!

Bas Bakker
Docent Hogeschool van Amsterdam
en directeur eStudio²

Elke docent heeft recht op een assistent!

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

utn

U schrijft

U wordt gelezen, begrepen en misschien zelfs geprezen. Omdat u altijd uw lezers voor ogen houdt en hen met uw teksten weet te raken. Dankzij uw duidelijke taal, logische structuur en aansprekende stijl.

Raak Radbouds

De UTN-trofee, wie neemt hem mee?

www.ru.nl/utn/lustrum

www.ru.nl/raakradbouds

UTN, Erasmusplein 1, 6525 HT, Nijmegen

T 024 - 361 21 59 E utnsecr@let.ru.nl www.ru.nl/utn

Het Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen
maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen

Universiteit Leiden

SSL

Stichting Studiebegeleiding Leiden

VIND JE HET LEUK OM KENNIS OVER TE DRAGEN?

Help middelbare scholieren met hun examens! Voor o.a. de vakken Biologie, Economie, Geschiedenis, Latijn, M&O, Natuurkunde, Scheikunde, Wiskunde A en B en de moderne vreemde talen komt de Universiteit Leiden graag in contact met (assistent)docenten. Uitermate leerzaam en goede verdiensten: €115 per dag (incl. logies en maaltijden). Je kunt rekenen op een gedegen opleiding. Heb je minimaal een 8,5 (CSE) voor het vak waarvoor je belangstelling hebt en hoge cijfers voor je overige vakken, mail dan je CV en ingescande cijferlijst van de middelbare school naar Gabriela Estramil: sollicitaties@sslleiden.nl. Zie ook www.examen cursus.com, menu-item 'voor docenten'.

OPORTO GRAND-CAFÉ RESTAURANT

Portugees eten en drinken

Elke dag geopend
Hertogstraat 1 (Hoek Kelfensbos)
Nijmegen, 024 - 3220498

www.restaurantporto.nl

Nummer 3 • jaargang 8 • 20 september 2007

Negen Europese universiteiten zetten op vrijdag 7 september in Nijmegen hun handtekening onder het charter van International Research University Network (IRUN). Het Nijmeegse initiatief beoogt de uitwisseling van studenten en wetenschappers te verbeteren. Op de foto zien we de vicerector van de universiteit van Krakau.
Foto: Erik van 't Hullenaar

achtergrond Tussen kunst en porno

Begin september werd er een schilderij verwijderd uit een expositie bij tandheelkunde. Het is niet de eerste keer dat er een kunstexpositie op de campus gecensureerd wordt. Kunst op een universiteit lijkt een precare kwestie: waar ligt de grens tussen relevant en aanstootgevend?

studenten "Een derdegraadsvergelijking oplossen is leuk!"

Wat bezielt frisse, jonge meiden om zich te storten in de wereld van het getal? Komend studiejaar volgt *Vox* vijf wiskundemeiden op de voet. In deel 1: "Ik was beter in wiskunde dan de jongens in mijn klas."

wetenschap De fascinatie van Esther-Mirjam Sent

In de interviewreeks 'De fascinatie' gaat *Vox* op zoek naar wat het hart van RU-wetenschappers sneller doet kloppen. Dit keer Esther-Mirjam Sent, hoogleraar economische theorie en economisch beleid: "Het leven is doordrenkt met keuzes en die zijn veel minder rationeel dan economen zouden willen."

en verder 4 nieuws & opinie 8 wetenschap kort 12 interview Peter Hagoort 18 zesjescultuur 26 cultuur

Bij dit nummer Snapt u het nog, dat gegoochel rond Prinsjesdag? Universiteiten krijgen er miljoenen bij, zei minister Plasterk. Maar toen ik een polonaise wilde opstarten, deed niemand mee. Wat blijkt: in feite krijgen we niks! Niks! Maarre, vroeg ik verward – en een tikje uit m'n humeur vanwege de polonaise die niet doorging – hoe zit dat dan met al die beloofde miljoenen voor de wetenschap? Nouhou, legde mijn financieel onderlegde collega vermoeid uit, die krijgen we dus niet. Of nee, die krijgen we wel, maar daar zijn we dus niet blij mee, want we moeten de helft zelf betalen, en de andere helft had de minster vorig jaar al afgepakt. Nu zat onze collegevoorzitter al eerder te mopperen op de minister over deze Kafkaëske geldkwesties. Toen riep de minister beledigd: Hoho collegevoorzitter uit Nijmegen, ik ga heus niet alleen maar geld afpakken, er komt ook geld bij! Dat was dus – sorry minister – gelul. Want als ik het goed snap – en dat is best lastig met al die smart-mixen, vernieuwingsimpulsen en matchinggelden – hebben we hier te maken met een levensechte sigaar uit eigen doos. Mooie uitdrukking. Rottige conclusie. / **Patricia Veldhuis**

Nijmeegse voorzitter LSVb

Met Lisa Westerveld heeft de Landelijke Studenten Vakbond (LSVb) voor het eerst in zestien jaar weer een Nijmeegse voorzitter aan het roer aan het roer. Westerveld (25) studeert filosofie aan de Radboud Universiteit en is voorzitter van de Nijmeegse studentenraad geweest. Daarnaast voetbalt ze bij de studentenvereniging FC Kunde. Nadat René Danen in 1991 tot voorzitter werd gekozen, zijn veel leden van de Nijmeegse studentenvakbond AKKU doorgestroomd naar het bestuur van de LSVb, maar niemand schopte het tot voorzitter. Lisa Westerveld volgt Koen Wassink op die na twee maanden het voorzitterschap neerlegde om persoonlijke redenen.

Phocas grootste groeier

Roeien en feesten gaat goed samen, vinden steeds meer studenten: roei-vereniging Phocas heeft dit jaar meer nieuwe leden te verwerken dan ze aan kan. De vereniging kan er 120 binnenhalen, maar er lopen momenteel 160 eerstejaars de eigen introductie en er staan er nog 25 op de wachtlijst.

Vincent Ormel, de voorzitter van het afgelopen jaar, is gelukkig met de luxe van veel nieuwe leden: "Vorig jaar deden er 140 studenten mee aan de introductie en werden er 100 lid. We hebben simpelweg gewoon wéér ons best gedaan met de promo." Van de 160 geïnteresseerden die meedoen aan de introductie, kunnen er straks maximaal 120 lid kunnen worden vanwege de beperkingen in materiaal en het aantal coaches. Opmerkelijk is dat de groeisput plaatsvindt op een moment dat botenhuis De Haemel in een deplorabele staat verkeert. De roei-

vereniging wacht dan ook met smart op toestemming van de burgemeester van Ubbergen om te kunnen beginnen met de nieuwbouw. Daarover zijn de onderhandelingen nog gaande. Bij de andere grote gezelligheidsverenigingen zijn de cijfers minder spectaculair. Ovum Novum heeft 83 nieuwe leden geïnaugureerd (vorig jaar 82), de christelijke studentenvereniging NSN 30 (vorig jaar 34 en het jaar daarvoor 38) en Carolus Magnus 66 (vorig jaar 67). NSN is een opmerkelijk geval: de vereniging kreeg een plekje in Villa van Schaeck omdat ze uit haar jasje gegroeid was. Maar de Nijmeegse student lijkt toch over zijn christelijke hoogtepunt heen te zijn, gezien de gestaag dalende nieuwe ledenaantallen. NSN-praes Arné van den Bogerd hoopte op een groter aantal nieuwe leden, maar hij meent dat ook met 30 nieuwe leden de continuïteit van zijn vereniging gewaarborgd blijft. /AD

'RU zoekt niet naar allochtoon talent'

De Radboud Universiteit heeft te weinig aandacht voor haar allochtone studenten. Dat zegt Maaïke Romijn van NWO in een reactie op de verdeling van de zogenaamde Mozaïeksubsidies. Van deze 22 promotiebeurzen (à 180.000 euro) ging er geen enkele naar Nijmegen.

De Universiteit van Amsterdam (UvA) werd dit jaar het best bedeed, met 8 van de 22 winnaars van de promotiebeurzen. De Randstad is sowieso goed bedeed: 21 subsidies gingen naar universiteiten in de Randstad. Sinds de Mozaïeksubsidie in 2004 in het leven werd geroepen, verdelen de universiteiten in de Randstad in feite een kleine vier miljoen euro onder elkaar. Dat komt deels doordat er in de Randstad nu eenmaal meer allochtonen wonen en studeren. Maar volgens Maaïke Romijn, beleidsmedewerker bij NWO, is dat niet de enige reden. "We zien ook dat de universiteiten daar actie voeren op zoek gaan naar kandidaten. Ze voeren een diversiteitsbeleid, hebben soms zelfs een diver-

siteitscoördinator en zijn überhaupt erg actief in het coachen van hun allochtone studenten." Dat de Radboud Universiteit in vier jaar tijd niet meer dan drie winnaars wist voort te brengen, heeft de universiteit ook aan zichzelf te danken, zegt Romijn. "Als je ze niet zoekt, dan vind je ze ook niet."

Arjan Vink, beleidsmedewerker onderzoek van de RU, ontkent dat Nijmegen allochtoon talent links laat liggen. "Het ontbreken van een diversiteitscoördinator betekent niet dat de Radboud Universiteit zich niet op allochtoon talent richt." Vink plaatst wel kanttekeningen bij de Mozaïekbeurzen. "NWO zou er goed aan doen de kleinere subsidieprogramma's voor talentvolle studenten zoals Mozaïek en Toptalent te bundelen en uit te breiden." /MZ

De nieuwe campusdichter is bescheiden: "Als lezers niet waarderen wat ik schrijf, is het gewoon kitsch." Bekijk het filmpje op **VOXLOG.NL**

Mare blijft nieuwsblad

Het Leidse universiteitsblad *Mare* mag blijven bestaan in zijn huidige vorm. Dat heeft het Leidse college van bestuur op Prinsjesdag besloten. Rondom *Mare* was een controversie ontstaan nadat het college had aangekondigd de nieuwsvoorziening voortaan te laten uitvoeren door de afdeling Communicatie. Het onafhankelijk-

ke *Mare* zou zich moeten beperken tot achtergronden en opinie. Bovendien zou de verschijningsfrequentie lager moeten: van wekelijks naar één keer per twee weken. Na veel landelijke publiciteit en een steunactie die bijna driehonderd handtekeningen opleverde, kwam het college echter terug op haar plannen. /PvdB

Zesjescultuur

Ach, Jan Peter, het is nog veel erger dan je denkt. Echt waar. Neem nou Jules. Jules was zesdejaars, lui en obees. Bij mij schreef hij een scriptie. Mocht ik Jules? Ach. Jules was misschien wel dik, maar zijn présence was flinterdun. Telkens weer moest hij zuchtend en steunend uitleggen waarom hij niet aan de afspraken had voldaan. Van de fiets gevallen, moeder in het ziekenhuis, oma op sterven. Aanvankelijk dacht ik dat het hem ontbrak aan zelfvertrouwen en gelijk een ware J omda straalde ik hem in. "Kom op, Jules! Je kunt het. Je hebt het vwo toch ook gehaald? Ik voel dat je het kan. Of vind je het soms niet leuk meer?" Dan keek hij onzeker en stamelde wanhopig: "Eh, natuurlijk. Ik vind het hartstikke leuk. Het is er alleen niet van gekomen." Hij belooft beter-

schap. Telkens weer. "Nee, echt, ik heb er zin in." Dan slofte hij mijn kamer uit, en ik maakte mezelf wijs dat zijn schouders net iets minder slap hingen dan toen hij kwam. Uiteindelijk, na meer dan een jaar vertraging, na gezamenlijke datasessies, na lesjes citeren en annoteren, en na 6 afgekeurde versies, op een warme oktobermiddag leverde hij 20 kantjes in, met dubbele interlinie. "Dat is het, Jules?" "Ja, ik dacht, ze houdt vast niet van ballast." Een understatement dat ik uit zijn mond nog wel kon waarderen. Die 20 kantjes heb ik gelezen en volledig herschreven. En na weer een vakantie, een dode oma en een gebroken middenvoetsbeentje kreeg ik mijn eigen correcties terug. Hij had niet alles kunnen ontcijferen, maar hij had het toch rücksichtslos overgetypt. Als ik 'leg uit'

had geschreven, in de kantlijn, had hij dat letterlijk in de tekst gezet. Als ik ergens 'passim' had geschreven, waarschijnlijk bij zijn spelling van het woord 'gebeurd', had hij het overgetikt en 'Pasen' ingevoegd ('dat is gebeurt, met Pasen'). Het is mijn didactische overtuiging dat een student zelf zijn scriptie moet schrijven, maar er zijn grenzen. Jules heeft zijn 20 kantjes nog eens ingeleverd en een zes min gekregen. Erg hè? Een zesje is gewoon een onvoldoende. Een zesje, Jan Peter, betekent niet dat de student lui was, maar dat de docent er geen zin meer in had. Een zesje betekent duwen, trekken, slepen, sleuren, nat houden, spugen, en nog is het niks. Zesjes zijn de prijs die we betalen voor het pay-per-bul-systeem. Jij wilde hogere rendementscijfers? Wij draaien zesjes. /Mgt

MGT

Troonrede: Plasterk onduidelijk over beleid

De begroting van minister Plasterk blinkt vooral uit in onduidelijkheid. Dat blijkt uit de eerste reacties van universiteiten en studenten op de troonrede. Ook de Tweede Kamer zou genoeg hebben van de onverhoedse en 'slecht onderbouwde' beleidsvoorstellen van de minister.

De Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) prijst de minister voor zijn streven naar 'meer studiesucces en gerichte investeringen in toponderzoek'. Maar volgens de universiteiten bevat de begroting wel 'essentiële onduidelikheden' over hoe het een en ander verwezenlijkt kan worden. Ook de studenten begrijpen de rekenarij van Plasterk niet. Zowel de Landelijke studentenvakbond LSVb als het Interstedelijk Studenten Overleg (ISO) vragen zich af waar de 1,1 miljard euro vandaan moet komen die Plasterk wil gebruiken om het lerarentekort op te lossen. De studentenbonden vrezen dat daarvoor onder meer de collegegelden verhoogd gaan worden. De website *Scienceguide* meldt dat ook de Tweede Kamer begint te morren over de megafoonpolitiek van de minister. Na het Arn-

Kunst op het randje?

Hoe ver mag kunst gaan wanneer het in de gangen hangt van een openbare instelling als de universiteit? Dat is de vraag die op tafel ligt nadat het clusterbestuur tandheelkunde begin september een kunstwerk uit de tijdelijke expositie van Marleen Vogels liet verwijderen. Het doek moest weg omdat studenten en patiënten het seksueel expliciete tafereel aanstootgevend zouden hebben gevonden.

Meer over omstreden kunstwerken op pagina 10

Minister Plasterk, foto: Han Stakelbeek

hemse canonmuseum, *Mein Kampf*, de 100 miljoen schuifoperatie en de dreiging met schorsing van de Raden van Toezicht zou het parlement meer onderbouwing willen van de minister. Het CDA zou zelfs een serieuze behandeling van de OCW-begroting voor onmogelijk houden wanneer die geen steviger financieel fundament krijgt.

Twee weken geleden botsten minister Plasterk en de collegevoorzitter van de RU, Roelof de Wijkerslooth, keihard over de beoogde bezuiniging/verplaatsing van honderd miljoen euro, die van de eerste naar de tweede geldstroom zou gaan. In de miljoenennota zou blijken dat de soep niet zo heet wordt opgediend, beloofde

minister Plasterk toen geruststellend. Maar de cijfers lijken De Wijkerslooth gelijk te geven. De universiteiten verliezen 100 miljoen van hun basisfinanciering (1e geldstroom). Daarnaast wordt de Smart-mixsubsidie van nog eens 100 miljoen beëindigd. In ruil daarvoor blijft de vernieuwingsimpuls van NWO (Veni, Vidi en Vici-subsidies) in de lucht en vervalt voor universiteiten de matchingsverplichting voor dit programma. Per saldo betekent de maatregel echter een aderlating voor de universiteiten. Wel heeft de minister erin toegestemd om deze operatie over meerdere jaren uit te smeren zodat universiteiten de kans krijgen zich aan te passen./RG

OVER DE SCHUTTING

Het leven is soms verdomd oneerlijk: waar wij het moeten doen met geschilderde penis (die werden verwijderd), blote blondines met Kortmann-maskers (die werden verwijderd) en een pedoseksueel (die werd verwijderd), omarmt de UvA met open armen playmate of the year Marcella Nihof als eerstejaars. De twintigjarige studente gedrag en samenleving is niet alleen een beauty met brains, ze beschikt ook over een bewonderingswaardig relativeringsvermogen, getuige de uitspraak: "Als je je druk maakt over zich aftrekkende mannen moet je het niet doen."

Toch mogen we in Nijmegen niet al te zeer klagen, het Leidse college van bestuur besloot half september dat universiteitsblad *Mare* helemaal geen nieuws meer mocht schrijven. Dat het college dat besluit inmiddels heeft teruggedraaid, zal voor de redactie van *Mare* geen verrassing zijn geweest. Nog voordat het bestuur groen licht gaf, plaatste zij al advertenties in *Mare* voor een nieuwe stagiaire. Voor minimaal drie maanden.

Misschien moeten colleges van bestuur gewoon doen waar ze goed in zijn: lintjes doorknippen. Dat stelt althans de Rotterdamse hoogleraar Ringeling die kennelijk vrijuit durft te spreken nu hij met emeritaat gaat. Als het aan hem ligt komen de zakken met geld voortaan ook rechtstreeks bij de faculteiten en heeft het college van bestuur slechts een symbolische rol. "De functie van bestuurders", zo stelt de emeritus hoogleraar, "is om dienend bezig te zijn."/MP

Genoom-onderzoekers Nijmegen profiteren van Prinsjesdag

Als de voortekenen niet bedriegen, vloeit een slordige 35 miljoen euro uit de schatkist naar twee RU-centra die zich richten op onderzoek naar genomics. Dit blijkt uit de onderwijsbegroting die op Prinsjesdag werd gepresenteerd.

In de race om het geld is het Nijmeegse Centre for Society and Genomics (CSG), drie jaar geleden in Nijmegen in het leven geroepen om vraagstukken te onderzoeken die samenhangen met de maatschappelijke implicaties van genomics. CSG onderzoekt bijvoorbeeld de rol van genetische screening bij preventie van ziekten en de manier waarop 'de burger' reageert op genonderzoek en genetica.

Van de kleine 25 miljoen euro die waarschijnlijk beschikbaar komt voor CSG profiteert niet alleen de afdeling in Nijmegen. Het Nijmeegse centrum ondersteunt de diverse hardcore genomics-centra binnen andere universiteiten, die met het CSG-geld in staat zijn aanvullend op hun onderzoek de deuren open te zetten naar de samenleving, door bijvoorbeeld voorlichting op poten te zetten of debatten te organiseren.

De tweede Nijmeegse poot onder het landelijke genoomonderzoek is het Netherlands Bioinformatics Centre. De Nijmeegse bio-informatici kunnen dankzij de Miljoenennota rekenen op ruim 10 miljoen euro, waarmee ze verder kunnen met hun onderzoek en de samenwerking tussen kennisinstellingen en industrie.

Overigens moeten de twee Nijmeegse instituten nog even wachten met het ontkurken van de champagnefles. Het voor het genoomonderzoek vrijgekomen geld (in totaal 271 miljoen euro voor vijf jaar) ligt nu in handen van de overkoepelende organisatie, die op 26 september beslist hoe precies het geld te verdelen over de verschillende centra in Nederland. Als de koepel bij de verdeling haar eigen begroting navolgt, op basis waarvan de miljoenenkluis is binnengehaald, kunnen CSG en de bioinformatici rekenen op zo'n 35 miljoen euro./PvdB

VIER VRAGEN AAN campusdichter Bart van Oost

‘Als ik niet had gewonnen was ik gestopt met dichten’

Met zijn afgewogen gedichten vol originele beeldspraak en subtiële humor overtuigde Bart van Oost, student politiek & filosofie, het publiek tijdens de campusdichter-verkiezing van zijn talent. Het komend jaar maakt hij maandelijks een gedicht dat wordt afgedrukt in *Vox* en op *Voxlog*.

Wat bezielde je om je in te schrijven voor de verkiezing?

“Ik was benieuwd of ik een kans maakte. Voor mij is het best spannend om poëzie aan anderen te laten lezen, vooral omdat het vaak zo persoonlijk is. Ik heb wel vaker aan wedstrijden meegedaan, maar dit was de eerste keer dat ik mijn poëzie voor moest dragen aan publiek.”

Heb je een plan van aanpak voor wanneer je het komende jaar actuele gebeurtenissen gaat belichten?

“Gelukkig heb ik een rustig rooster. Het lijkt me verstandig om veel op de campus rond te hangen, bijvoorbeeld in de kantine. Ik woon pas vier weken in Nijmegen en heb al op vier of vijf universiteiten gezeten. Misschien dat ik die ervaringen in mijn poëzie kan mengen. Verder heb ik geen concept om vanuit te schrijven. Waarschijnlijk zal er geen rode draad in de verschillende gedichten te ontwaren zijn. Ik ben allang blij als er wat uit mijn pen vloeit.”

Schrijf je poëzie met een achterliggende gedachte of draait het bij jou vooral om de vorm?

“Gedichten beginnen bij mij vaak met een zin, ik schrijf poëzie vanuit de taal. Soms gaat een gedicht een heel andere kant op dan ik van tevoren verwacht had. Ook put ik wel eens drie versies uit één beginzin. Het meest geslaagde gedicht blijft dan over. Ik laat me verrassen door wat ik schrijf. Maar laat ik vooropstellen dat ik me geen dichter voel. Daarvoor moet ik eerst iets uitgegeven hebben. Als ik vanavond niet gewonnen had, was ik dan ook gestopt met dichten.”

P h - W A A R D E • Naakt

Letterlijk koud terug van Mallorca – een paar dagen in een graadje of dertig met collega-historicus Mannfred – blijkt onze universiteit weer een oprisping van preutsheid te hebben. Bij tandheelkunde verwijderde het clusterbestuur een schilderij waarover door ‘enkele studenten en patiënten’ was geklaagd. Na de porno-ANS-affaire van enige maanden geleden waarbij de persvrijheid een flinke draai om de oren kreeg, wordt nu de vrijheid van de kunstenaar aan onze universiteit aan banden gelegd.

Nu ben ik waarschijnlijk wat gehersenspoeld door mijn verblijf *am Ballermann* – waar niemand door een overdaad aan textiel werd geplaagd en de schaarse kleding stevast was voorzien van ranzige teksten en plaatjes rond het thema ‘Luder’ –, maar ik zie niet in waar deze nieuwe kuisheidsactie voor nodig is. Het is maar een schilderij. De werkelijkheid is veel erger, weet ik nu. Ik zie trouwens ook niet in, en da’s de andere kant, waarom zo’n schilderij in een publieksruimte moet worden opge-

Speeddate

“Je kent me als vertegenwoordiger die zijn eigen koffie drinkt als hij bij klanten is.

Als leraar die het bord schoonveegt aan het einde van de les niet uit schaamte, maar als nog een lesje.

Als zanger van het klein geluk die routineus zijn toegift geeft ongevraagd en veel te vlug.

Als pak dat resoluut langs de terrassen stapt want druk.

Als dichter die zich lezen laat in één minuut. Als...”

[30 seconden belletje]

Hoe staat het daarmee? Wil je uitgegeven worden?

“Dat lijkt me geweldig, ja! Maar het is lastig – volgens mij zijn er in Nederland een miljoen schrijvers, tegenover een zeer kleine groep poëzielezers. Eerst moet een uitgever het maar eens in me zien zitten, dan kijken we wel verder.”/SB, foto: Willie Kerkhof

Oeps

Het artikel ‘Leeg Nest’ in *Vox* 3 is geschreven door Anna van de Weygaert, het interview met Sahar Noor door Anne Dohmen. Foto’s zijn gemaakt door Duncan de Fey. Hun namen waren per ongeluk weggevallen.

D O R P S P O M P

Zevenhonderd bewoners van de Stichting Studentenhuisvesting Nijmegen (SSHN) kregen een brief: ze zijn 26 of ouder en moeten binnen drie maanden aantonen dat ze nog studeren. Kunnen ze dat niet, dan wordt hun huur opgezegd en moeten ze plaatsmaken voor de nieuwe lichting eerstejaars.

Elise Schroer (18), eerstejaars psychologie:

“Ik vind het een goed plan van de SSHN. Het is immers de bedoeling van de organisatie dat ze alleen studenten aan kamers helpt.”

José Ros, Hoofd Verhuurzaken bij de SSHN:

“Onze doelstelling is om woonruimte te bieden aan studerende mensen, en aan eerstejaars konden we onvoldoende kamers aanbieden. Twee jaar geleden leek het kamertekort opgelost, maar langzamerhand kregen we in de gaten dat we de stijgende studentenaantallen niet konden bijbenen. Vandaar deze maatregel. Het klopt volgens de wet: heb je geen studiebewijs, dan moet je binnen zes maanden weg.”

Kenny de Vries (26), oud-student rechten:

“Belachelijk plan, maar gemakkelijk te pareren door je in te schrijven voor een nieuwe studie. De woonkosten bij de SSHN zijn zo laag, daar verdien je zo een jaar collegegeld mee terug. Ik heb net rechten afgerond, nu ga ik lekker psychologie studeren.”

Floris Hammer, vicevoorzitter AKKU:

“AKKU behartigt belangen van studenten. Ben je student, dan heb je door deze maatregel geen probleem. Een probleem kan hooguit zijn: hoe wordt ermee omgegaan? Maar zolang het netjes wordt afgehandeld voor die oud-studenten, hoor je ons niet klagen.”

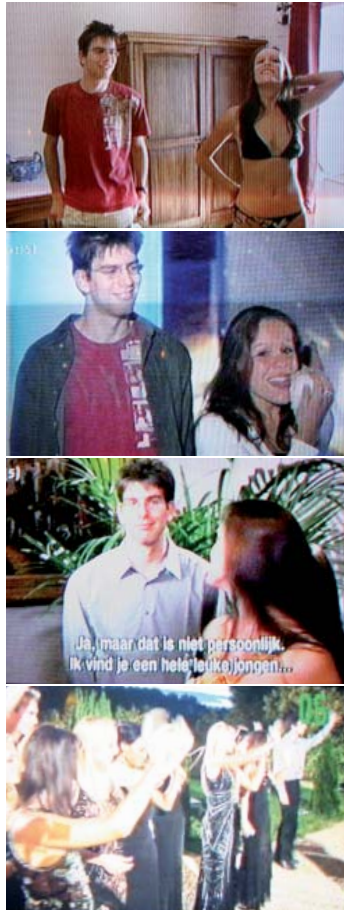
Bart Gerards (18), eerstejaars bedrijfswetenschappen:

“De regeling werkt alleen maar in mijn voordeel. Ik ben druk op zoek naar een kamer, want ik heb twee uur reistijd vanuit Limburg. De laatste tijd heb ik al vijf kijkavonden gehad. Zonder succes. Vooral omdat ik geen zin heb me aan te sluiten bij een studentenvereniging.” /RV

Nieuwe Nijmeegse nerd

De Radboud Universiteit heeft weer een nerd! Nadat vorig jaar scheikundestudent Ture Eijsbouts de Nijmeegse eer hooghield in *Beauty & the Nerd*, is het dit keer Jules Kerssemakers (student moleculaire levenswetenschappen) die als wereldvreemde bolleboos optreedt in het RTL5-programma.

De *Beauty & de Nerd*-opnames in Chateau Thermes du Cugnon in het zuiden van België zijn inmiddels achter de rug. "Het was keivel", zegt Jules. "Het klikte heel goed met de andere nerds. We waren met alle nerds samen op een hotelkamer voordat we de Beauty's mochten zien en zaten binnen een half uur te ouwehoeren alsof we elkaar al jaren kenden. Tsja, soort zoekt soort, denk ik." Hij is – ook na de opnames – nog steeds single en heeft geen moeite met het stempel 'nerd'. "Dan ben ik maar een nerd omdat ik in het technische geïnteresseerd ben", reageert hij lachend. "Maakt me niet uit." /MP
Op Voxlog.nl praten we elke woensdag met Jules na over de uitzending.

Betere opvang buitenlanders

Buitenlandse onderzoekers die op de RU komen werken, krijgen te weinig ondersteuning. Dat zegt Peter Hagoort, directeur van het FC Donderscentrum voor hersenonderzoek.

"We denken wel dat we internationaal goed te boek staan, maar als het gaat om het aantrekken van buitenlandse onderzoekers hebben we nog een slag te slaan. Daarin ontbreekt het aan expertise hier op de universiteit. Wij moeten bijvoorbeeld voor veel geld een medewerker van Deloitte inhuren om te kijken hoe het zit met de pensioenregeling van een Duitse medewerker. Dat is om-slagtig en zonde van het geld", aldus Peter Hagoort.

Directeur Rob Wieten van de afdeling Personeel & Organisatie (P&O) erkent dat de RU een slag heeft te maken. "Hagoort heeft gelijk: we hebben een achterstand. Maar we zijn hard op weg om die achterstand in te halen", zegt Wieten. P&O heeft eerder dit

jaar de juriste Nathalie Rozendaal aangesteld om de juridische en fiscale problemen van buitenlandse onderzoekers in kaart te brengen. Zij treedt ook op als adviseur. Daarnaast heeft de RU inmiddels een werkgroep voor buitenlandse kenniswerkers met vertegenwoordigers uit onderzoeksinstituten en faculteiten. Wieten: "Het is een complexe problematiek, maar het merendeel van de gevallen kunnen we nu wel oplossen." Op het gebied van de sociale zekerheid werkt de RU samen met zeven andere universiteiten. /MZ

Zie ook pagina 12 en 13

52 procent van de Voxlogbezoekers vraagt zich vertwijfeld af waar de censuur ophoudt, nadat een schilderij werd verwijderd bij de faculteit tandheelkunde. Geef je mening door te stemmen op de poll, elke maandag een nieuwe op

VOXLOG.NL

Afgestudeerd? Verhuizen!

De SSHN grijpt naar rigoureuze maatregelen om de kamernood onder studenten op te lossen. Ruim 700 bewoners van SSHN-complexen die 26 jaar of ouder zijn, moeten binnen drie maanden een geldig studiebewijs laten zien, anders wordt hen de huur opgezegd.

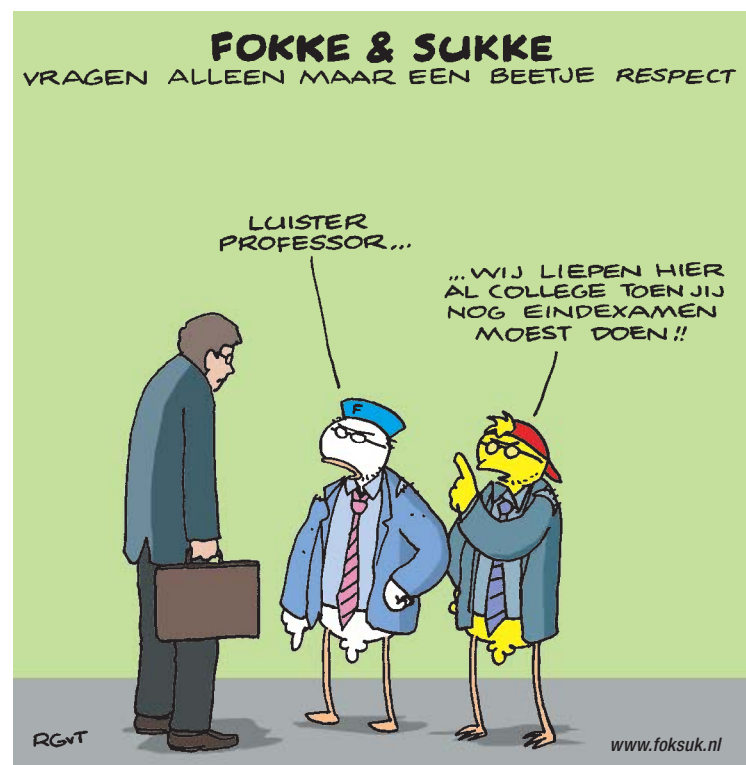
Omdat bij de SSHN niet bekend is welke bewoners al zijn afgestudeerd, krijgen alle bewoners van 26 jaar en ouder eind september een brief op hun deurmat, met het dringende verzoek een studiebewijs toe te zenden. SSHN-directeur Max Derks spreekt van een 'niet vrijblijvende brengplicht'. Wie geen studiebewijs kan overleggen, wordt binnen negen maanden na aanschrijving de huur opgezegd. Het tekort aan studentenwoningen, dat door de toename van studenten van de HAN de komende jaren alleen maar zal oplopen, is aanleiding voor de maatregel.

Max Derks benadrukt dat de SSHN hierbij wordt ondersteund door de nieuwe wetgeving rondom de campushuurcontracten, die in juli 2006 van kracht is geworden. Deze contracten moeten ervoor zorgen dat studenten na hun af-

studeren niet in een woning of studentenkamer blijven hangen. Derks geeft bewoners die bij de rechter bezwaar maken daarom "niet veel kans". "Studenten weten dat wonen bij de SSHN tijdelijk is. Als je niet meer studeert, moet je andere woonruimte zoeken. Volgens Entree (portaal voor huurwoningen – red.) moet het vinden van een woning voor deze groep mogelijk zijn."

Een afgestudeerde studente woonachtig in complex Galgenveld, die alleen anoniem wil reageren, geeft aan met haar inschrijftijd van vijftienhalf jaar bij Entree geen passende woonruimte te kunnen vinden: "Daarmee kan ik alleen in heel slechte buurten een woning vinden. En ik wil wel graag over straat durven 's nachts, ook als ik afgestudeerd ben. Bovendien heb ik nog geen baan en weet niet in welke stad ik straks ga werken. Zolang ik niet eens weet of ik wel in Nijmegen blijf wonen, ga ik niet op zoek naar andere woonruimte." /MP

Is het echt zo moeilijk voor afgestudeerden om woonruimte te vinden? Lees in de volgende Vox het relaas van een afgestudeerde SSHN-bewoner.

As in je tatoeage

De laatste Jos Brink Productie. Zo omschreef de onlangs overleden showman zijn eigen begrafenis. Dat is typerend voor de moderne omgang met de dood, stelt Eric Venbrux, hoogleraar antropologie van de religie. Met subsidie van NWO onderzoekt hij hedendaagse doodrituelen. Vrijdag 21 september houdt hij zijn oratie.

Wat houdt je zo bezig in dat thema dood?

“Het is een thema dat me al heel lang fascineert. Het toont in een notendop wat mensen belangrijk vinden in het leven. De dood is universeel, maar de manier waarop mensen ermee omgaan is cultureel.”

Daar spreekt de antropoloog. Maar je bent hoogleraar bij de faculteit Religiewetenschappen, hoe zit dat?

“In de omgang met de dood speelt religie een grote rol. De dood, en vooral ook leven na de dood, staat centraal in elke wereldgodsdienst. In Nederland is het religieuze landschap aan het veranderen: zo’n 20 procent is traditioneel christelijk. Binnen onze nieuwe faculteit willen we juist ook aandacht besteden aan die andere 80 procent. Door te

kijken naar hedendaagse doodrituelen kun je nieuwe, persoonlijker vormen van religiositeit blootleggen. De pastoor en de dominee zijn aan de kant gezet, nabestaanden onderhandelen nu met begrafenisondernemers over eigen rituelen.”

Kun je voorbeelden geven van zulke moderne rituelen?

“Nederland is in zijn omgang met de dood een van de meest exotische samenlevingen. Er gebeurt enorm veel. Toch zie je binnen die diversiteit aan ‘unieke uitvaarten’ nieuwe patronen ontstaan. Een algemene trend is de behoefte om de overledene dichterbij te halen en te houden. Rouwrituelen maken plaats voor dodenriten, waarbij het accent niet zozeer op het verdriet van de overlevenden ligt, maar op de

dode zelf, en op het contact van de overlevenden met die dode. Dat uit zich bijvoorbeeld in huisaltaartjes of in het verwerken van de as in diamanten, ornamenten of tatoeages. Zo is de dode altijd bij je. Je ziet het ook op kerkhoven: mensen die boodschappen in afgesloten flessen op grafstenen achterlaten of ouders die elke verjaardag cadeautjes op het graf van hun kind leggen.”

Kun je zeggen dat de dood meer aandacht krijgt?

“In zekere zin wel. Een sprekend voorbeeld zijn de monumentjes voor ongeboren kinderen. Werden deze vroeger doodgezwegen en in ongewijde grond onder de haag van het kerkhof weggemoffeld, tegenwoordig worden deze kinderen openlijk betreurd en begraven.”

De onlangs overleden Jos Brink regelde zijn begrafenis zelf en noemde het de laatste Jos Brink Productie. Wat zegt dat over de moderne samenleving?

“Dat is typerend. Tegenwoordig willen mensen steeds meer de regie over hun eigen dood en be-

In Mexico is het de gewoonte om met Al-lerzielen te picknicken op het kerkhof. / Foto: Paul van Laere

grafenis hebben. Zoals ze ook zelf willen bepalen hoe ze leven. Els Borst, de voormalige minister van Volksgezondheid, zei ooit: het leven is een project en als je klaar bent, is er de pil van Drion. Ook de dood wordt steeds meer een project. Mensen willen zelf bepalen hoe ze herinnerd worden en door wie. Ze nodigen alvast nabestaanden uit voor hun eigen crematie. Ze regelen dat na hun dood vanaf YouTube of Hyves nog berichten verstuurd worden. Er zijn al bedrijfjes die als onderdeel van de uitvaart filmpjes maken over het leven van de overledene, *Life on Tape* heet dat. Vaak met als laatste beeld een foto van de overledene die in de wolken of van het strand verdwijnt. Verder zie je dat begrafenis van bekende Nederlanders navolging krijgen. Applaudiseren bij uitvaarten, zoals bij de begrafenis van Pim Fortuyn gebeurde, wordt steeds meer gemeengoed. Een applaus als slot en bekroning van het leven.”/BR

Stamcellen uit tanden

Volwassen stamcellen kunnen gewonnen worden uit beenmerg, maar ook, en veel gemakkelijker, uit tanden. En uit die zogenaamde dentale pulpacellen is niet alleen nieuw 'tandachtig' weefsel te maken, maar ook zenuw- en vetweefsel en zelfs spierweefsel en kraakbeen. Dat blijkt uit onderzoek waarop Weibo Zhang promoveert.

Stamcellen zijn cellen die zich kunnen ontwikkelen tot verschillende soorten weefsel. Embryonale stamcellen zijn het meest flexibel: die kunnen in principe nog tot alle mogelijke soorten weefsel uitgroeien. Over het gebruik van deze cellen uit menselijke embryo's is echter veel discussie. Adulte stamcellen, uit het lichaam van volggroeide mensen, hebben minder, maar nog altijd voldoende interessante mogelijkheden. De standaardmethode om adulte stamcellen te winnen, is ze uit het beenmerg te halen. Maar dat is een voor de patiënt belastende procedure. Het kan ook anders: adulte stamcellen zijn namelijk ook te winnen uit onze tanden. Minder belastend,

en het gaat ook nog eens een stuk makkelijker, vertelt Frank Walboomers, docent parodontologie en biomaterialen aan de Radboud Universiteit. 'Inderdaad: melktandjes, maar ook getrokken verstandskiezen gooien we in de toekomst mogelijk niet meer weg. We slaan ze op in stikstof voor het geval we onze stamcellen nog eens kunnen gebruiken.' Walboomers is de copromotor van Weibo Zhang, een Chinese, intussen in Amerika werkzame onderzoekster die op 26 september aan de Radboud Universiteit promoveert op haar proefschrift *Stem cells derived from dental pulp and their application potential on tissue regeneration*.

Het is Walboomers en Weibo Zhang gelukt om uit dentale pulpacellen dentine te maken: het harde, botachtig weefsels waar tanden grotendeels uit bestaan. Dat ze ook kunnen uitgroeien tot spierweefsel en kraakbeen is een spectaculaire vondst, omdat spierweefsel en kraakbeen niet voorkomen in de omgeving waaruit je deze cellen haalt. Maar Walboomers tempert al te hooggespannen verwachtingen: 'Onze resultaten blijven stevig overeind op het niveau van de celkweek. In kleine proefdierstudies blijkt de toepassing van de stamcelweefsels niet eenvoudig. Het heeft nu dus nog niet zó veel zin om melktandjes te gaan opslaan.' Een mooi voorbeeld van wat wel gelukt is: "Bij een geit hebben we bewerkte pulpacellen in een gaatje in een tand ingebracht en dat herstellende zich vervolgde." /AvK

UMC wil niet wachten met kankervaccin

De gynaecologen van het UMC St Radboud willen niet langer wachten op het advies van de Gezondheidsraad over een vaccin tegen baarmoederhalskanker. Op 14 september opende het UMC een polikliniek om jonge vrouwen aan informatie over het vaccin te helpen.

Hoogleraar Leon Massuger van gynaecologische oncologie: "In sommige Europese landen zit het vaccin al in het Rijksvaccinatieprogramma. In Nederland duurt het veel te lang."

Al bijna driekwart jaar is een goed werkend vaccin op de markt dat jonge vrouwen immuun maakt voor het virus dat baarmoederhalskanker veroorzaakt. Ruim zeshonderd vrouwen per jaar lopen deze vorm van kanker op, van wie er tweehonderd overlijden. Terwijl in landen als Oostenrijk het vaccin al is opgenomen in het rijksvaccinatieprogramma, wacht Nederland nog op het advies van de Gezondheidsraad.

"De minister laat het afweten", vindt Massuger. "Inmiddels komen van huisartsen en anderen allerlei vragen op ons af." Om hieraan tegemoet te komen, opent het Nijmeegse UMC, als een van de eerste in Nederland, een speciaal spreekuur over het vaccin. "Als mensen het willen, zullen wij een inenting met het vaccin mogelijk maken." Zolang het vaccin nog niet in de rijksvaccinatie is opgenomen – de verwachting is dat dit in Nederland nog twee jaar gaat duren – zijn de kosten (400 euro) voor eigen rekening.

Het vaccin is bestemd voor vrouwen in de leeftijd van 11 tot 26 jaar. Massuger benadrukt dat het een

preventief middel is, dat met name zin heeft als meisjes nog niet seksueel actief zijn. Het gewraakte virus dat de kanker veroorzaakt, wordt in veruit de meeste gevallen overgedragen via seksueel contact. Massuger beklimt de barricades om zoveel mogelijk jonge vrouwen op het nieuwe spreekuur te wijzen. "Op het advies van de Gezondheidsraad gaan we niet langer wachten."

Voor vrouwen ouder dan 26 jaar is er vooralsnog geen vaccin. In de internationale studies over de effectiviteit van het vaccin staan alleen gegevens over vrouwen tot 26 jaar. "Het is zeer goed mogelijk dat dit vaccin ook voor vrouwen op oudere leeftijd effectief is. Echter: daar is tot op heden nog geen bewijs voor. Ik denk zelf dat dat nog wel zal veranderen. Voorlopig kunnen dus alleen vrouwen tot 26 jaar gevaccineerd worden." /PvdB

Meer informatie: tel. 024- 3614788. Het speciale spreekuur is op vrijdagmiddag.

Het onbewuste

Het onbewuste is hot. De Duitse neurowetenschapper Gerd Gigerenzer geeft donderdag 27 september een lezing op het Max Planck Instituut vanwege het verschijnen van zijn boek *Van intuïtie naar inzicht, de intelligentie van het onbewuste*.

Een dag later, vrijdag de 28ste, organiseren LUX en de Radboud Universiteit de wetenschapsavond *Buiten Bewustzijn*. Met o.a. Ap Dijksterhuis hoogle- raar sociale psychologie. Van hem verschijnt binnenkort ook een boek: *Het slimme onbewuste*.

Aanvang wetenschapsavond in LUX: 20.00 uur. Mariënborg 38-39. Entree: 5 euro.

Mobieltje en hersenen

Nijmeegse onderzoekers hebben een verband gevonden tussen veel mobiel bellen en hersenactiviteit. 'Mobieltje maakt je hersenen traag' kopten de kranten meteen.

Maar dat klinkt erger dan het is. Op de plek van het hoofd waar de mobiele telefoon tegenaan zit, lopen de elektrische signalen bij frequente bellers inderdaad een fractie langzamer, ontdekten de onderzoekers. 'Maar of dat in de praktijk van alledag invloed heeft op het dagelijkse leven en denken, is nog maar de vraag', zegt onderzoeker Gilles van Luitelaar van de afdeling biologische psychologie. Hijzelf denkt eigenlijk van niet.

Vrouwelijke troubadours

Trobairitz waren de vrouwelijke tegenhangers van de troubadours, die in de twaalfde en dertiende eeuw werkten aan de hoven in het zuiden van Frankrijk. Trobaritz waren meestal vrouwen van adel.

Hannie Verhoosel deed onderzoek naar het Trobairitz-chanson. Volgens haar gaven de vrouwelijke troubadours een heel eigen draai aan de traditionele mannelijke lyriek. Ze promoveert 19 september. /MZ

Het gewraakte kunstwerk dat werd weggehaald bij tandheelkunde

Tussen kunst en porno

Begin september werd er een schilderij verwijderd uit een expositie bij tandheelkunde. “Expliciet seksuele handelingen passen niet in het tandheelkundegebouw”, aldus het clusterbestuur. Het is niet de eerste keer dat er een kunstexpositie op de campus gecensureerd wordt. Kunst op een universiteit lijkt een precare kwestie: waar ligt de grens tussen relevant en aanstootgevend?

Seks voor de ogen van jonge kinderen, mismaakte gezichten als gevolg van medische missers en een gewelddadige en pornografische fotocollage van Aziatische vrouwen. Dat alles is de afgelopen jaren te zien geweest op deze campus. En in alle gevallen was de mogelijkheid om het te zien

van zeer korte duur: respectievelijk op gezag van een clusterbestuur, een boze actie van medewerkers en het dringende advies van het universiteitsbestuur werden de kunstwerken verwijderd. Welke kunst kan wel en welke kunst kan niet tentoongesteld worden op een campus? En wie

heeft het recht dat te bepalen en ‘zo nodig’ te verwijderen? Volgens Willem Hooglugt, woordvoerder van de universiteit, is de enige verantwoordelijke de beheerder van de ruimte waar de kunst hangt, zoals de decaan of het faculteitsbestuur. “Dus als de beheerder van een ruimte klachten krijgt van gebruikers van die ruimte, maakt het bestuur een afweging.” En heeft het bestuur dus het recht om een kunstwerk weg te halen, zoals onlangs bij tandheelkunde gebeurde.

“Censuur”, vindt Niek Verschoor, de coördinator van de Arnhemse opleiding Vrije Kunst die bepaalt wie van zijn studenten mag exposeren bij tandheelkunde. “Binnen een artistieke context moet je de vrijheid hebben om dingen te laten zien.”

“Terecht”, vindt Hans Mulder, lid

van het clusterbestuur van tandheelkunde. “Expliciet seksuele handelingen passen niet op een plek waar studenten en patiënten komen. Het is de verantwoordelijkheid van ons als bestuur om richting te geven en het is aan ons om te beslissen wat wel of niet kan.” Met die preutsheid valt het verder wel mee, vindt Mulder: “Bloot is geen probleem, het gaat om de handeling die hier niet past. We hebben al eerder klachten gekregen over een kunstwerk waarop een huilend kind en een lichaam met een zweep te zien was, maar dat hebben we laten hangen. Omdat er niets gedaan werd.” Mulder oordeelt naar eigen zeggen niet als kunstkenner over de tentoongestelde kunst binnen zijn opleiding, maar als bestuurder die afweegt wat wel en niet kan. Het zijn op deze

universiteit de bestuurders die uiteindelijk beslissen over de grens tussen relevant en aanstootgevend, niet de kunstcommissies.

Er is één overkoepelende kunstcommissie, de Commissie Beeldende Kunst, op de universiteit, met per faculteit een afgezet. Daan Van Speybroeck is hier de coördinator van. Daarnaast zijn er nog afzonderlijke tentoonstellingscommissies binnen de universiteit, opererend in zowel faculteiten als instellingen als het ITS. Die groepen halen autonoom kunst in huis, buiten kunstcoördinator Daan Van Speybroeck om. Van Speybroeck: "Ik voel mij desondanks verantwoordelijk voor wat er aan kunst wordt tentoongesteld op de campus, al zit daar ook veel minderwaardig werk tussen. Als men een beroep op mij doet, zal ik adviseren of bemiddelen."

Louis Hoffman vroeg hem begin september een schilderij te komen bekijken. Hoffman is voorzitter van de tentoonstellingscommissie bij tandheelkunde. Daags nadat het clusterbestuur beval het schilderij van Marleen Vogels (zie foto pagina 10) te verwijderen, nodigde hij Van Speybroeck uit zijn visie op het kunstwerk te geven. Van Speybroeck: "Ik vond het een slecht schilderij. De slechtste van de hele expositie – Vogels had in totaal een stuk of acht werken hangen. Het zat knullig in elkaar. Maar het is natuurlijk vrij delicaat als je een kunstenaar uitnodigt te exposeren en vervolgens haar werk verwijdert. Ik vind het raar dat het bestuur op deze wijze ingegrepen heeft, dat het zo autoritair optreedt. Het is in zekere zin een vorm van censuur. Bovendien zijn de reclames waar je overal mee geconfronteerd wordt, veel schunniger. Kunstenaars zijn vaak bezig met het exploreren van grenzen. Welke rol wil je daar als universiteit in spelen? Seks is een grens. Aan de ene kant is er in onze maatschappij heel veel geoorloofd op dit gebied, aan de andere kant is er een maatschappelijke hypocrisie. Kunstenaars spelen met de behoefte daar iets mee te doen." Kunstenaar Marleen Vogels wilde met haar schilderij de erotische visualisering

In de zomer van 2003 hing bij filosofie en theologie een reeks schilderijen van Frank van der Weide (bovenste foto). Hij schilderde mensengezichten die mismaakt waren ten gevolge van medische missers. Van Speybroeck vond dat deze kunst uitstekend paste bij een universiteit: het gros van de studenten krijgt in de toekomst een maatschappelijk belangrijke functie. Het is goed dat zij zich realiseren dat ze juist daardoor ook een sociale verantwoordelijkheid hebben. Twee medewerkers deelden Van Speybroecks opvatting over relevantie niet en bedekten drie van de schilderijen met papier. Kunstenaar Van der Weide was woedend: "Mijn verzoek om de beplakking te verwijderen, werd genegeerd. Vervolgens stuurde ik een brief naar het universiteitsbestuur en kreeg als antwoord dat het intern afgehandeld zou worden. Maar er gebeurde nog altijd niets. Daarom heb ik het naar buiten gebracht: naar de pers. En zo liep het uit de hand: er ontstond een enorme crisis binnen de faculteit. Maar zoiets verwacht je toch niet op een universiteit? Het bizarre is dat precies dezelfde expositie al eerder op verschillende andere universiteiten te zien is geweest, zoals in Leiden."

Een ander incident vond plaats in het voorjaar van 2005, op de bètafaculteit. Een fotocollage van Maria Hurkens-Espry (onderste foto) deed de gemoederen flink oplaaien. Een aantal klachten en een dringend advies van het college van bestuur deed de tentoonstellingscommissie van de bètafaculteit besluiten het kunstwerk te verwijderen. Daan Van Speybroeck was er indertijd niet bij betrokken, maar trekt onmiddellijk zijn neus op als hij een afdruk van de collage onder ogen krijgt. "Dit is een provocatie van de kunstenaar. Dit soort gewelddadigheid past niet bij een universiteit. Ik zou dit nooit geëxposeerd hebben. Ik koop en bekijk ook geen pornoboekjes. Dit past niet in mijn wereldbeeld. In een museum zou ik eraan voorbijlopen."

van deze samenleving aan de kaak stellen, vertelde ze op *Vox-log*: "Zonder het confronterende karakter van het doek komt de boodschap tegenwoordig niet meer over. Helaas is de boodschap ook nu niet overgekomen, want het bestuur kijkt kennelijk niet verder dan de seks."

Daan Van Speybroeck werd in mei dit jaar zelf geconfronteerd met de keuze: naakt op de campus of niet? "Ik wilde graag een tentoonstelling in de Aula van schilderijen van Nicolas Dings met daarop naakte, exotische vrouwen die geheel getatoeëerd waren met religieuze symbolen in Delfts blauw. Onder meer het christendom werd zo als juk, als brandmerk voorgesteld. Ik vond dat maatschappelijk relevant werk, zonder te moraliseren, dat past bij een universiteit. Maar mijn kunstcommissie vond naakt niet passen bij de prestigieuze uitstraling van de Aula." Hoogleraar Jos Koldewij, voorzitter van de commissie Beeldende Kunst, kan zich deze casus niet herinneren, maar loopt soms ook tegen de grenzen aan van wat kan en wat niet kan. "Aanstootgevende kunst kan best samengaan met relevante kunst. Maar dan moet er wel een context zijn waarin je zo'n verhaal kunt vertellen." En die is er niet (meer) op deze campus, sinds het verdwijnen van het volkenkundig museum. "Kunst heeft op deze universiteit een representatieve functie gekregen. Jammer. Ik ben er een voorstander van, nu de campus zo mooi opgepoetst is, ook kunst meer toe te laten." En dat kan dan ook met een mooi beeld van een naakte vrouw: "Als je maar in gedachte houdt dat niet elk confronterend beeld op iedere plek past." Past er überhaupt wel een confronterend beeld op deze campus? Koldewij: "Soms moet, wil of kan de kunstcommissie meer vrijheid opeisen. Maar wij hebben ons, net als met ons onderzoek en onderwijs, te houden aan hun spelregels. De kunstenaar mag die grens dan graag opzoeken of overschrijden, wij zijn er aan gebonden." x

Tekst: Anne Dohmen

A black and white photograph of Peter Hagoort, a middle-aged man with glasses, wearing a white button-down shirt and dark trousers. He is sitting on a dark, textured ledge, leaning forward with his hands clasped. Behind him is a tall, multi-story brick building with many windows, creating a strong architectural backdrop. The lighting is dramatic, with strong shadows.

Peter Hagoort: 'Ik ben niet bang om een misser te maken'

Peter Hagoort (53) is directeur van het jarige FC Donderscentrum for Cognitive Neuro-imaging. Het centrum viert zijn eerste lustrum vrijdag 28 september met een open dag. Hagoort is daarnaast directeur van het Max Planck Instituut. "Ik kan me geen uitdagingen voorstellen die groter geweest zouden zijn."

7 uit 52

Een student of medewerker in het nieuws trekt zeven kaarten uit een set van 52, met vragen over leven en de universiteit. Directeur Peter Hagoort van het FC Donderscentrum trok de kaarten ♠8, ♦4, ♥6, ♠5, ♥V, ♣10, ♦10.

♠8 Wat zoek je in je levenspartner? “Ik denk kameraadschap, een maatje. Een goede sparringpartner voor de dingen waar je mee bezig bent. Je leidt zo’n centrum en dan heb je wel eens problemen met deze of gene. Dan is het prettig als je een gesprekspartner hebt met wie je hierover van gedachten kunt wisselen. Wat ik verder belangrijk vind, is dat ze een goede moeder is voor mijn dochter. Maar ik praat met mijn echtgenote ook over hersenonderzoek. Niet in technische details, maar wel in grote lijnen. We hebben elkaar ontmoet op het Max Planck Instituut, waar we alle twee werkten als onderzoeker. Zij doet nu bij Letteren onderzoek naar gebarentaal. We hebben ook een gezamenlijk project. Over taal en gebaren en welke hersengebieden daarbij een rol spelen. Daar is een heel goede promovendus op het Donderscentrum mee bezig. Af en toe hebben we een meeting met z’n drieën en als er een paper geschreven moet worden, doen we dat gezamenlijk.”

♦4 Ben je gelovig, spiritueel, religieus? “Nee. Maar ik ben wel gelovig opgevoed, gereformeerd om precies te zijn. Ik heb een calvinistische achtergrond. Ik denk dat mijn arbeidsethos calvinisten eigen is. Luiere is bij calvinisten geen geaccepteerde eigenschap. Op deze universiteit heb je al snel in de gaten wie er dezelfde achtergrond op nahoudt. Calvinisten onder elkaar zijn wat harder denk ik. Meer rechtdoorzee. Kijk maar naar de Anti-Revolutionaire Partij (ARP, tot 1980 de partij voor ge-

reformeerden, red.), die namen ook geen blad voor de mond. Ik houd wel van die directe benadering. Ik vind het plezierig als je elkaar zonder veel omhaal kunt vertellen waar het op staat – wel met respect natuurlijk. Zo kom je sneller tot oplossingen dan wanneer je elkaar via allerlei omgaande bewegingen benadert.”

♥6 Wat is je meest dierbare bezit? “Mijn dochter natuurlijk, maar dat kun je eigenlijk geen bezit noemen. Ze is ruim 17 maanden en heet Lale, dat is Turks voor tulp. Mijn echtgenote komt uit Istanbul, vandaar. Een ander dierbaar bezit is mijn boekenverzameling. Voor iemand die vaak intellectueel bezig is, is dat toch de grondstof. Ik ben erg zuinig op m’n boeken. Als er ook maar één vouwtje in een boek zit, vind ik dat heel vervelend, dat doet pijn. Of het nu gaat om romans, boeken op het gebied van kunst, poëzieverzamelingen of wetenschappelijke literatuur, het is me allemaal even dierbaar. Ze staan nu door het hele huis, maar ik ben bezig een speciale boekenkast te laten maken. In mijn studeerkamer op zolder, want ik heb ze graag om me heen.”

♠5 Wat bewonder je het meest in anderen? “Waar ik enorme bewondering voor heb, is als mensen heel enthousiast ergens over kunnen vertellen, al is het maar over een postzegelverzameling. En dat je als toehoorder door dat enthousiasme echt geboeid raakt door die postzegels, terwijl je daar nooit enige notie van hebt genomen. Dat vind ik knap. Verder bewonder ik natuurlijk mensen met grote intellectuele capaciteiten, zoals we er hier in het FC Donderscentrum veel hebben. En loyaliteit: mensen van wie je weet dat je op hen kunt rekenen.”

♥V Wat was je grootste angstervaring? “Die dateert van heel lang gele-

den. Ik was een kind van 7 of 8 jaar. We hadden een oude, kramende zolder en ik was bang voor boeven op zolder. Mijn vader en moeder moesten altijd eerst naar boven om te kijken of er niemand was. Pas dan kon ik slapen. En ik word nu wel eens wakker na een nachtmerrie met een paniekgevoel: als Lale maar niets overkomt! Maar dat zijn alleen maar gedachteflitsen. Ik ben niet zo’n angstig persoon.

In mijn functie word je geacht elke dag ongeveer honderd beslissingen te nemen. Die kunnen nooit allemaal goed zijn. Je neemt ook wel eens foute beslissingen. Dat kan niet anders. Ik ben niet bang om af en toe een misser te maken. Anders mis je ook de kans om goede beslissingen te nemen.”
Kun je een voorbeeld geven van een misser?

“Er zijn mensen, onderzoekers, die ik graag hier gehad zou hebben, maar die niet zijn gekomen. Bijvoorbeeld omdat ze elders meer konden verdienen. Wij zijn tenslotte niet het enige herseninstituut in Europa. Jammer dat wij die onderzoekers niet kregen, maar *all part of the game*.”

♣10 Wat is dé gemiste kans in je leven?

“In zekere zin is het zo dat ik eigenlijk het gevoel heb dat mij alle kansen geboden zijn. Het opzetten van zo’n fantastisch centrum als het FC Donders en het directeurschap van het Max Planck Instituut zijn prachtige kansen. In die zin kan ik me geen gemiste kans voor de geest halen. Ik kan me geen uitdagingen voorstellen die groter geweest zouden zijn.”

Zijn er dingen bij het FC Donderscentrum die anders zijn gelopen dat je had gewild?

“Nee. Ik denk dat we het redelijk goed gedaan hebben. Waar ik vijf jaar geleden wakker van lag, is of we wel in staat zouden zijn om voldoende goede mensen aan te kunnen trekken. Uit uiteenlopende landen; want wil je meetellen

in het hersenonderzoek, dan moet je internationaal opereren. Het is beter gelukt dan ik had verwacht. Ik ben erg trots op de mensen die hier rondlopen. We hebben hersenonderzoekers uit 25 landen die wetenschappelijk vooraanstaand en zeer productief zijn.”
Voor welke uitdaging staan jullie nu?
“Toen we begonnen, waren we uniek in Nederland, vanwege onze voorzieningen, onze apparaten om hersenen te scannen. Maar er is veel bijgekomen. Andere universiteiten hebben nu ook MRI-scanners. Ik denk dat we ons opnieuw moeten definiëren: vastleggen waarin we ons gaan onderscheiden van de anderen, waarin wij uniek zijn. Dat is niet iets wat vaststaat. Dat moet je continue blijven monitoren.”

♦10 Wat is de grootste ergernis die je tegenkomt op deze universiteit? “Ik ben niet zo’n politiek correct mens, dus als er grote ergernissen zouden zijn, dan zou ik die ook noemen. Toch overheerst het gevoel dat deze universiteit voor mij een zeer inspirerende omgeving is om in te werken. Ik werk hier met veel plezier en loyaliteit. Wat denk ik beter zou kunnen, en waar ik met het FC Donders Centrum tegenaan loop, is een gebrek aan ondersteuning voor onderzoekers die vanuit het buitenland hierheen komen. We denken wel dat we internationaal goed te boek staan, maar als het gaat om het aantrekken van buitenlandse onderzoekers hebben we nog een slag te slaan. Daarin ontbreekt het aan expertise hier op de universiteit. Wij moeten bijvoorbeeld voor veel geld een medewerker van Deloitte inhuren om te kijken hoe het zit met de pensioenregeling van een Duitse medewerker. Dat is omslachtig en zonde van het geld. Onze universiteit is wat dat betreft nog onvoldoende uitgerust.” x

Tekst: Martine Zuidweg
Foto: Erik van 't Hullenaar

Wiskundemeiden deel I

Schoke

Hoewel ze regelmatig worden aangezien voor pedagogiekmeisjes, begonnen Louenna, Lean, Fleur, Charlotte en Marleen twee weken geleden aan een studie wiskunde. Wat bezielt vijf frisse, jonge meiden om zich te storten in de wereld van het getal? Waarom ruilden zij een studie psychologie en de droom om tandarts te worden in voor een carrière als wiskundige? Komend studiejaar volgt *Vox* vijf wiskundemeiden op de voet.

Het terras van het Cultuurcafé staat op de allereerste dag van de introductie bomvol eerstejaars en mentoren. Een jongen van studentenvereniging Faunus loopt te leuren met flyers voor het introductiefeest van zijn vereniging. Hij heeft twee aantrekkelijke brunettes in het vizier en probeert hen over te halen naar het feest te komen. “Wat studeren jullie trouwens?” vraagt hij, voor hij zijn campagne voort wil zetten. “Pedagogiek? Psychologie?” Wanneer de meiden wijzen op het gele bordje voor wiskunde, krijgt hij acuut de slappe lach. Dat gebeurt wel vaker, vertellen Fleur Visscher (20) en Charlotte Coulmans (18), net twee weken bezig met hun studie wiskunde. “We noemen dat het schok-effect”, zegt Charlotte met een Belgisch accent. “Mensen reage-

ren verrast, als ze horen dat wij wiskunde studeren. Ze snappen niet wat je erin ziet.” In een notendop is dit hét probleem waar wiskunde mee kampt: het heeft een stoffig imago, waardoor de nieuwe aanwas op de universiteiten jarenlang dramatisch laag was. Inmiddels lijkt het tij gekeerd, nemen studieaantallen jaar op jaar toe en lijkt wiskunde zelfs hip genoeg voor Lowlands (zie kader op pagina 17). Dit jaar zijn er maar liefst twaalf vrouwelijke eerstejaars, het hoogste aantal in minstens tien jaar. Toch blijft het lastig je klasgenoten en ouders uit te leggen waarom je je vijf jaar lang wilt bezighouden met wiskunde, ondervonden de eerstejaars in dit verhaal. De meest positieve reactie op Charlottes besluit wiskunde te studeren, kwam van haar

Wiskundigen laten van zich horen

Jarenlang dreigde wiskunde als vak op de middelbare school en op de universiteit stilletjes naar de achtergrond te verdwijnen. Wiskunde heette 'moeilijk' en 'saai' te zijn en werd alleen door echte bollebozen gekozen. Aanmeldingen voor een universitaire wiskundestudie kwamen maar mondjesmaat binnen. In 2003 gonsde het in Nijmegen zelfs rond dat wiskunde als aparte studie zou worden opgeheven. Anno 2007 lijkt dat onheil afgezworen. De aantallen eerstejaars zijn hier de afgelopen twee jaar op rij sterk toegenomen – van 10 nieuwe studenten in 2005, naar 19 in 2006 en 32 dit jaar. Wiskundigen laten op alle vlakken weer van zich horen. Ze bemoeien zich met het middelbare onderwijs: scholieren kunnen dit jaar kiezen voor een nieuw wiskundevak, wiskunde D, waarbij zij onder andere leren over wiskunde in de wetenschap. Je diploma halen met een onvoldoende voor wiskunde zit er ook al niet meer in. Als het aan de Onderwijsraad ligt krijgen havo- en vwo-scholieren met een onvoldoende voor wiskunde geen diploma, zo adviseerde de raad in september. Tot ver buiten school en universiteit laten wiskundigen hun geluid horen. Ze weten het Lowlandspubliek te prikkelen met colleges over mp^2 en halen met wiskundige ontdekkingen (denk aan het magisch vierkant) de nationale pers.

fffect

wiskundeleraar. “Ik was het eerste meisje van mijn school dat wiskunde ging studeren. Hij was dolenthousiast.” Klasgenoten reageren meestal met een ‘dat vak heb ik zo snel mogelijk laten vallen’, terwijl volwassenen het toch vooral ‘erg knap’ vinden. Bij Marleen Kock (18) werd daar zelfs aan toegevoegd ‘voor een meisje’.

De wiskundemeiden laten de opmerkingen laconiek van zich afglijden en storten zich met veel plezier op getallen, calculus en algebra. Fleur en Charlotte kennen elkaar al van de bijspijker-cursus wiskunde, waaraan zij afgelopen zomer op de universiteit meededen. Voor Fleur was het de laatste in een reeks bijspijker-vakken die ze heeft moeten volgen voor ze via de havo en een hbo-propedeuse psychologie aan

een universitaire wiskundestudie mocht beginnen. Charlotte dacht jarenlang dat ze tandarts zou worden, net als haar moeder, maar koos uiteindelijk voor wiskunde. “Het kwam door een profielwerkstuk dat ik maakte voor wiskunde”, zegt Charlotte. “Toen merkte ik hoe leuk het is: nadenken over een theorie of een derdegraadsvergelijking oplossen. Het is niet dat ik geniaal ben, het gaat gewoon om interesse. Psychologie of geschiedenis, daar lijkt me dan weer niks aan. Dat is zo eenvoudig allemaal. Naar problemen van andere mensen luisteren: saai! Ik ga liever nadenken.”

Punten voor de natuurkundejongens

Een dinsdagmiddag in september, 13.55 uur. Tijdens het college algebra zitten vijf van de twaalf

vrouwelijke eerstejaars wiskundestudenten bij elkaar, flesjes Sourcy en kleurige pennenbakjes uitgestald op de collegebanken. Op de tweede rij zit de Limburgse Marleen Kock tussen Fleur en Charlotte, achter hen voegen zich Lean Arts (18) en Louenna van Dijk (18). Ze kennen elkaar nu bijna vier weken. Met pen in de aanslag volgen ze alle vijf geconcentreerd het college lineaire algebra van docent Souvignon. Met een zwaar Duits accent brengt hij hen de beginselen van de lineaire algebra bij: “Het element in de i^{de} rij en de j^{de} kolom wordt met A_{ij} , vaak ook a_{ij} , genoteerd”, doceert hij, terwijl hij het bord vol kalkt met formules en matrixen. Louenna begint halverwege het college te draaien. “Zie jij nou wat ‘ie doet?’ vraagt ze op fluisterton aan haar buur-

man. Na afloop haalt ze haar schouders op. “Wiskunde A heb ik nooit gehad. Het gaat nogal snel. Hij legt het ook onduidelijk uit, met zijn rug naar het bord alsof hij voor zichzelf een som maakt.”

Een paar dagen later vertrekken de meiden na hun werkcollege naar Louenna's studio aan de Hatertseweg, een krap eenkamerappartement, dat ze deelt met twee dwergkonijntjes. Lean, Marleen en Fleur pakken de bus, maar doen er een uur over om bij Louenna te komen. “Wisten wij veel dat de bussen in Nijmegen twee richtingen oprijden”, zegt Fleur, als ze om kwart voor zeven eindelijk arriveren. Terwijl de meiden crashen op de bank en de kussens op de grond, trekt Louenna de voorgesneden prei en de balletjes gehakt uit de

Charlotte Coulmans (18)
uit Tongeren (België)

Op kamers? Ja, met twee vriendinnen in Malden

Bijbaan? Ja, bij de bakker

Relatie? Ja, vijf weken

Minor? Economie

Waarom wiskunde? "Ik wilde eerst tandheelkunde studeren, maar na een profielwerkstuk wiskunde vond ik dat veel interessanter. Beetje nadenken over een theorie en vergelijkingen oplossen. Als het niet lukt, is het vervelend, maar als het wel lukt, is dat toch mooi? Vroeger leek het me altijd heel saai, tot ik aan een profielwerkstuk over wiskunde begon. Ik wil er nu het bedrijfsleven mee in, beslissingen nemen op grond van wiskundige modellen. Blijkbaar krijg je van een studie wiskunde een of ander denkniveau dat goed bruikbaar is in het bedrijfsleven. En je verdient wel aardig, zo schijnt het."

Louenna van Dijk (18)

uit Mijdrecht

Op kamers? Ja, eigen studio in Hatert

Bijbaan? Nee

Relatie? Ja, een jaar

Minor? Filosofie

Waarom wiskunde? "Ik wilde tandarts worden, dat wist ik al heel jong. Heb ook al een stage gelopen bij een tandarts. Toen werd duidelijk dat ik dat niet kon doen: ik heb een s-bocht in mijn rug en een aantal zware operaties gehad, waarbij pinnen in mijn rug zijn gezet. Ik kan niet lang gebogen werken, zoals bij tandarts nodig is. Daarna heb ik nog even natuurkunde overwogen, maar ik heb niets met mechanica en elektronica. Wiskunde vond ik altijd wel leuk, maar het leek me zo moeilijk. Maar als je alles uitschrijft, valt dat heel erg mee."

Fleur de Visscher (20) uit Helmond

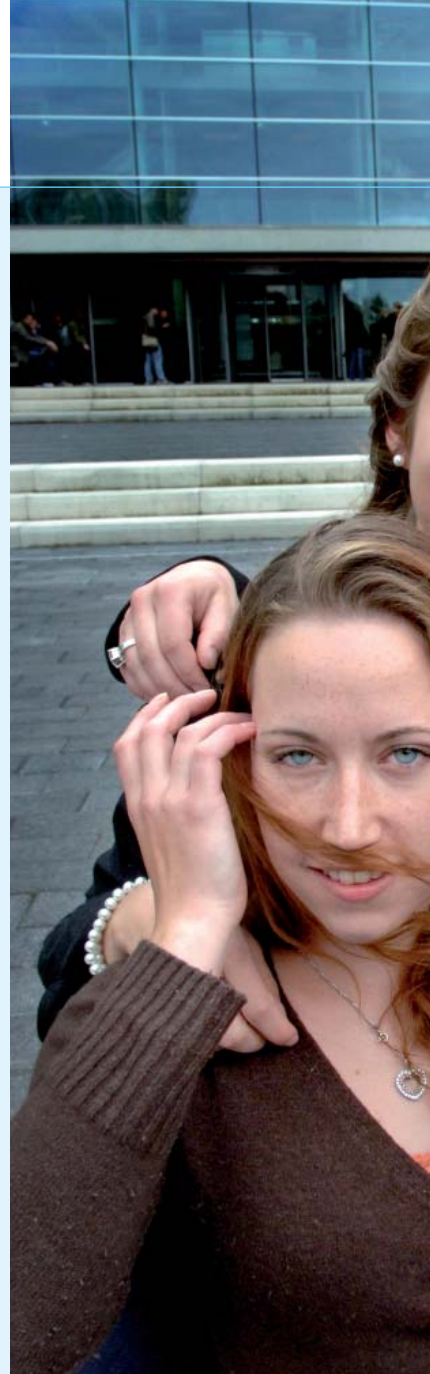
Op kamers? Nee, woont samen met haar vriend in Helmond

Bijbaan? Ja, bij de visboer

Relatie? Ja dus, twee jaar

Minor? Economie

Waarom wiskunde? "Dat ik naar de universiteit zou gaan, stond al vast toen ik bezig was met mijn hbo-propedeuse psychologie. Ik wilde beginnen aan de universitaire psychologieopleiding, maar had daarvoor wiskunde A1 op vwo-niveau nodig. Tijdens die cursus begon ik de wiskunde steeds leuker te vinden, zo leuk eigenlijk dat ik besloot een universitaire wiskundestudie te doen. Voor een studie wiskunde had ik behalve wiskunde A1 ook wiskunde B1 nodig, dat heb ik in tweeëneenhalve maand gehaald. Na de tien-daagse bijspijker cursus op de universiteit afgelopen zomer kon ik twee weken geleden beginnen. Dat je er rijk mee kunt worden, is een leuk extraatje."

koelkast. Intussen speculeren de andere meiden over vreemdgaan met medestudenten. Hoewel ze allebei bezet zijn, maken Fleur en Charlotte er een sport van om jongens van de bètafaculteit stiekem te beoordelen. "Het begon tijdens het college calculus, we hadden geen zin en zaten helemaal achteraan. Zei ik tegen Fleur: 'Die jongen lijkt op Tom Cruise'." Charlotte: "We kwamen er achter dat de jongens van natuurkunde leuker zijn dan die van wiskunde. Toen zijn we ze punten gaan geven." "Voor uiterlijk of persoonlijkheid?" wil Louenna weten. "Voor uiterlijk natuurlijk!" roept Fleur. "Zo oppervlakkig zijn we wel."

Na het eten kondigt Lean om half negen aan dat ze de bus pakt. Ze moet nog helemaal terug naar Silvolde, bij Doetinchem, waar

ze bij haar ouders woont. "Ik ben een beetje in dubio of ik daar zal blijven wonen. Ik zit nu ongeveer een uur en een kwartier in de trein om in Nijmegen te komen, dat is best lang. Maar er zijn een heleboel dingen waarvoor ik naar huis wil. Zou ik op kamers zitten, dan moest ik nog elke avond naar huis om te oefenen met het orkest waarin ik klarinet speel of om te stijldansen."

"Als een som niet lukt, dan slaap ik niet"

De meiden zijn stuk voor stuk bescheiden over hun intellectuele capaciteiten. "Mensen reageren altijd met 'wat knap' als ik vertel dat ik wiskunde studeer," zegt Charlotte. "Maar het is niet dat ik geniaal ben, het gaat gewoon om interesse." Fleur: "In ons

jaar zit een jongen die een tien had voor wiskunde bij zijn eindexamen – Richard. Die jongen is slecht voor mijn ego." Een wiskundige confrontatie met de mannen van hun studie zouden ze genadeloos verliezen, denken de meiden zelf. Marleen: "Oh, nee, die strijd gaan we niet eens aan." Alle meiden knikken eensgezind. Louenna: "Het is niet zo dat jongens per definitie beter zijn in wiskunde – ik was beter in wiskunde dan jongens in mijn klas –, maar die jongens zijn wel beter." Fleur: "Richard had gewoon een overactieve wiskundeleraar. Hij heeft dingen geleerd die wij nooit hebben gehad." En een wiskunde krachtmeting zonder die Richard? "Verliezen we dik", zegt Fleur droog. Waar zit hem dat dan in? De meiden willen toch niet suggereren dat

mannen beter zijn in wiskunde dan vrouwen? Of zijn de jongens gewoon actiever bezig met wiskunde? Zijn ze, om maar een vooroordeel bij de hoorns te pakken, nerds? Charlotte vermoedt van wel: "Een bepaald type jongens is heel actief met wiskunde bezig. Ik denk dat ze streberiger zijn." Fleur noemt alle wiskundestudenten redelijk ambitieus, jongens én meiden. "Als een som niet lukt, dan slaap ik niet hoor. Dan ga ik door tot het lukt. En als het lukt, dan maak ik er nog een. Vorige week nog zat ik in het Cultuurcafé met Richard. Ik was al vanaf half 9 's ochtends op de universiteit, en heb tot half 8 opgaven gemaakt in het café. Beetje calculus, integreren en vergelijkingen oplossen." Fleur: "Ze waren het helemaal niet eens over de uitkomst

Lean Arts (18) uit Silvolde

Op kamers? Nee

Bijbaan? Nee

Relatie? Ja, twee jaar

Minor? Natuurkunde

Waarom wiskunde? "Ik weet al mijn hele leven dat ik lerares wil zijn, na de bachelor ben ik van plan om de educatiemaster van wiskunde te doen. Mijn moeder is ook lerares. Ik ben toevallig goed in wiskunde. Wiskunde is heel rechtlijnig, dat vind ik nou net zo leuk. Filosofie is ook interessant, maar het blijft toch van dat vage gebabbel, terwijl bij wiskunde meteen duidelijk is waar het over gaat."

Marleen Kock (18) uit Gennep

Op kamers? Nee

Bijbaan? Ja, bij de slager

Relatie? Nee

Minor? Pedagogiek

Waarom wiskunde? "Dat was het leukste vak op de middelbare school. Eerst wilde ik naar de pabo om leraar op de middelbare school te worden, maar ik denk dat je bij een universitaire studie echtere wiskunde krijgt. Ik koos een N&T-profiel omdat ik niet zo goed ben in talen. Puzzelen met een vergelijking vind ik veel leuker. Vanwege de profielkeuze zat ik met allemaal bèta's in de klas. Die snapten mijn keus wel, maar andere mensen reageren vaak met 'Oh, dat heb ik zo snel mogelijk laten vallen'. Ik hielp mensen vaak met hun wiskundehuiswerk. Nu wil ik wiskundelerares worden. Ik wil me nuttig maken voor andere mensen."

van een som. Toen ik na het stildans langs het Cultuurcafé kwam, bleken ze het allebei fout te hebben en had ik het goede antwoord."

Wiskunde is overal

Veel mensen zullen de lol niet inzien van een avond prutsen aan een wiskundevergelijking. Dat is een van de meest frustrerende dingen aan wiskunde: je kunt het alleen met medewiskundigen delen. "Terwijl wiskunde juist overal is!" roept Marleen. Fleur: "Ja, wat zeggen ze ook weer in het voorstukje van Numb3rs (Amerikaanse tv-serie waarbij een wiskundige misdaden oplost – red.)? 'We use math everyday, to forecast weather, to handle money'. Sinds ik leerde over het bewijs in het ongerijmde zie ik dat ook overal." Bewijs in het ongerijmde,

of indirect bewijs, is een bewijsmethode uit de logica. De geldigheid van de methode berust op het axioma dat een stelling alleen waar of onwaar kan zijn. Er is geen derde mogelijkheid. Door aan te nemen aan dat een stelling niet waar is en vervolgens te laten zien dat die aanname tot een tegenspraak of een onware bewering leidt, kun je bewijzen dat een stelling juist wel waar is. Ingewikkeld? Fleur meent dat vooral vrouwen goed zijn in bewijzen in het ongerijmde: "Is mijn kont lelijk in deze broek? Ja. Dus ik heb een lelijke kont? Nee!" Toch blijft het lastig om vrienden en familie deelgenoot te maken van wiskundige ontdekkingen. Louenna probeerde eens haar vriend de stelling van Pythagoras uit te leggen, maar kreeg als reactie een resoluut

'Nee! Nee!'. Toen Fleur voor het eerst zelf het bewijs van een som wist te ontrafelen en dolenthousiast naar boven rende om haar ontdekking aan haar vader te vertellen, haakte ze halverwege haar verhaal af. "Hij zat zo'n beetje te knikken om mij een plezier te doen. Ik dacht: laat maar." Concreter dan sommetjes en logica zijn de toekomstplannen van de meiden. Marleen en Lean willen docent wiskunde worden, Fleur en Charlotte lonken naar het bedrijfsleven. Fleur: "Ik kwam naar Nijmegen om financiële wiskunde te studeren, maar dat blijkt met ingang van dit jaar afgeschaft. Waren ze vergeten te melden op de website." Door economie te kiezen als minor – een verplicht onderdeel dat ongeveer een derde van de studie wiskunde uitmaakt – probeert ze haar

eigen programma samen te stellen. Fleur: "Maar je hoeft je geen zorgen te maken als wiskundige. Tijdens de BBB-beurs (waar bedrijven zich aan bèta's presenteren) moet je haast verzwijgen dat je wiskunde studeert. Het schijnt dat ze je dan meteen willen wegkopen. Doe mij maar die Audi A4! Ik wist niet dat je zo rijk kon worden met wiskunde, haha." x

Tekst: Marjolein Pijnappels

Fotografie: Bert Beelen

Hoe zal het de wiskundemeiden vergaan op de universiteit? Halen ze hun eerste tentamens? Worden ze verliefd op de briljante Richard en wie haakt er als eerste af? Lees en leef mee in Deel twee van De Wiskundemeiden, eind november in Vox.

Problemen binnen organisaties worden zelden bij de wortel aangepakt. En dat geldt ook voor de aanpak van het onderwijs: de zesjescultuur zal er niet op vooruitgaan zolang de onderwijsmakers zich er met een zesje vanaf maken. Hoogleraar bestuurlijke informatiekunde Bart Prakken benut zijn afscheidsrede eind september deels als oproep tegen de vervlakking van het universitair onderwijs. "Hoorcolleges schieten vaak hun doel voorbij."

Zesjescultuur deel 2

Pleidooi voor beter onderwijs

Niet zo lang geleden werd ik ingehuurd door een groothandel in keukeninrichting om tijdens een heideconferentie mee te denken over hun strategische koers. Met het doel om tijdens de eerste dag een discussie op gang te brengen, stelde ik de vraag: "Wat is nu eigenlijk jullie product?" Nou, dat lijkt een simpele vraag, want vrijwel unaniem luidde het antwoord dat hun product omschreven kan worden als keukeninrichtingen. Een iemand was een andere mening toegedaan, en noemde 'opslag en vervoer' het centrale product. Dat bleek een eyeopener. Het was, zo bleek, inderdaad dé manier om het product te omschrijven, maar intern was dat kennelijk nog nooit gedaan. Door opeens met een andere bril naar het product te kijken, werd nog tijdens de conferentie de koers verlegd. Het betrokken bedrijf zou verder de markt opgaan als regelaar van vervoerssystemen, en bedacht dat die

deskundigheid zich natuurlijk niet tot de keukens hoefde te beperken. Na veertig jaar ervaring met het bestuderen en consulteren van bedrijven meen ik minstens een constante te kunnen optekenen: de oppervlakkige symptoomanalyse. Mensen hanteren een bepaald 'mentaal model' van hun organisatie, en wanneer dat eenmaal heeft postgevat, worden alleen nog de feiten en beelden die het model ondersteunen toegelaten. Wat er mee uit de pas loopt, legt men terzijde. Mooie Nederlandse woorden om dit fenomeen te omschrijven zijn 'oogkleppen' of 'tunnelvisie', iets wat je ook tegenkomt in de instelling die mij in die al die jaren het meest nabij is geweest: de universitaire organisatie. Bij de wijze waarop men de kennisoverdracht organiseert, bespeur ik eenzelfde oppervlakkigheid als bij de groothandel voor keukens. Ook in onze eigen organisatie bedenken we oplossingen

bij problemen, niet als resultaat van een deugdelijke analyse, maar omdat de oplossing in de lijn ligt van wat we al jaren gewend zijn. Een recent voorbeeld is de onderwijsintensivering, een streven waarvoor het college van bestuur sinds vorig jaar ettelijke honderdduizenden euro's vrijmaakt om studenten, zoals dat dan heet, 'meer contacturen' te verschaffen. Het was de bestuurders een doorn in het oog dat vooral de alfa- en gammastudenten te weinig uren benutten aan hun studie, en met het aanbieden van meer colleges en werkgroepen kwam de gewenste studieweek van veertig uur een stukje dichterbij. Het extra geld dat ter beschikking is gesteld, heeft grote druk gelegd op de organisatie van het onderwijs, met als resultaat dat er inderdaad meer uren door studenten binnen de collegezalen worden doorgebracht. Toch denk ik dat de kwaliteit van al die uren stuk-

ken beter zou zijn, indien we ons vooraf de vraag hadden gesteld wat we ons nu eigenlijk voorhebben met het onderwijs dat we aanbieden. Het is allereerst zeker dat er consensus bestaat over de antwoorden op de vragen die het meest voor de hand liggen. Welke soort kennis willen we eigenlijk overdragen? En wat zijn daarbij de gewenste onderwijsvormen? Een heideconferentie van een docentencorps zou wel eens tot eenzelfde eyeopener kunnen leiden als mijn ontmoeting met de keukenmeesters.

Uit mijn eigen vakgebied – zeg maar kennis over kennis – ligt het materiaal voor het oprapen om het academisch onderwijs onder de loep te nemen. Ik loop er nu met zevenmijlslaarzen doorheen, en geef slechts een paar basale uitgangspunten. Een: het academisch onderwijs is te karakteriseren door het overdragen van metakennis, en twee:

veel van de overdracht vindt plaats op een impliciet kennisniveau. Bij dit laatste bedoel ik dat studenten proberen de kennis die de docent aanreikt zich eigen te maken, of dat een student zijn docent navolgt, zonder dat een van beiden zich hier precies van bewust is. In beide vormen is het cruciaal dat in het leerproces tussen docent en student interactie plaatsvindt, of met een uitdrukking uit de vroegere leerbedrijven, dat ze een meester/gezelrelatie met elkaar onderhouden. Persoonlijk contact en coaching zijn de onderwijsvormen die hierbij horen. Het hoorcollege is een vorm die is voorbehouden om kennis over te dragen waarbij interactie niet in het geding is. Toch genieten de hoorcolleges en werkgroepen (vaak hoorcolleges met minder mensen) een grote populariteit onder docenten en studenten, ook en juist als de over te dragen kennis een andere vorm vereist. Docenten vallen er vaak op terug uit gewoonte, en omdat de vormen aansluiten op het verwachtingspatroon van de studenten.

Mijn stelling is dat er iets schort aan het onderwijs, indien dat uitnodigt tot zesjesgedrag. Het zijn in de eerste plaats de docenten – en anderen in de onderwijsorganisatie – die zich de kritiek moeten aanrekenen. Het zijn docenten die blijken geven van de zesjescultuur, als zij studenten na een opnieuw afgerafelde serie colleges vooral leeswerk en boekenwijsheid voor-schotelen voor hun tentamens.

Het zet meer zoden aan de dijk als zij als een voorbeeld tussen de groep gaan staan, als ze uitnodigen tot weerwoord en gesprek, en als ze als coach de studenten zelf – en samen! – aan het werk zetten. Of als ze na een onderwijssessie niet meteen terughollen naar hun werkkamer, maar even bij de groep blijven, om de drempel tot contact met studenten nog verder te verlagen. Wil je studenten aanmoedigen het onderste uit de kan te halen – en wie wil dat niet? – zul je toch eerst een kan moeten aanreiken die tot drinken uitnodigt.

Ik hoor de kritiek al van docenten bij psychologie of Nederlands recht, waar al jaren op rij honderden nieuwe eerstejaars zich aan de studiepoort melden. Die kun je niet anders dan in een massaal hoorcollege door de stof loodsen, luidt het dan. En de meester/gezelrelatie zou een utopie zijn, ook en vooral omdat het enorme extra kosten met zich meebrengt. Toch waag ik dit te betwijfelen. Natuurlijk, het hoorcollege en de werkgroepen hoeven van mij niet allemaal in de prullenbak, ook omdat de aard van de over te dragen kennis soms heel wel met deze onderwijsvorm spoort. Maar ook bij die massale studies kan en moet het anders, om het

contact tussen studenten en hun leermeesters te bevorderen. Er zijn allerlei vormen van digitaal leren in opmars, die delen van het onderwijs van nu kunnen overnemen, die bij lange na niet ten volle worden benut. Het contact op de campus dat er is, kan hierop inhaken, en met interactieve onderwijsvormen het aantal uren tot welbestede uren maken. Om nog eens terug te keren naar het extra geld voor de onderwijsintensivering. Nu is het ingezet om het aantal 'contacturen' te verhogen van twaalf naar achttien uur in de week, ik noem een willekeurig voorbeeld. Te overwegen zou zijn om van die twaalf oude uren twaalf echt onderwijsintensieve uren te maken, en om bij contacturen ook veel meer te denken aan meer contacten tussen studenten. En zeker dit laatste brengt niet noodzakelijk hoge extra investeringen met zich mee.

Als ik studenten een extra duwtje in de rug wil geven om de motivatie op te juttunen, confronteer ik ze graag met ervaringen in de echte wereld. Nog beter is het om ze mee te nemen op een excursie, bijvoorbeeld naar

McKinsey in Amsterdam. Ik woonde vorig jaar met een aantal medewerkers een voorstelling bij in Carré, tegenover hun hoofdkantoor aan de Amstel. Toen we om een uur of elf weer buitenstonden, brandde binnen in dat kantoor een grote hoeveelheid lampen. "Wat een verspilling", klonk het in onze groep. Bleek dat er nog tientallen mensen van het kantoor gewoon zaten te werken. Zeker deze laatste jaren heeft het arbeidsethos weer een enorme opmars gemaakt. Vorig jaar verzorgde ik een lezing voor een groep consultants, van vijf tot zes in de namiddag. Ik verheugde me na afloop op een borrel met eten, maar alleen mijn directe begeleider ging nog met me mee om een hapje te eten. Alle anderen gingen weer aan het werk. Dat is uit oogpunt van onze manier van werken op de campus nogal onbegrijpelijk, en daarom houd ik de studenten dit soort anekdotes graag als spiegel voor. Toon ook nu al je inzet en ambitie, anders moet straks in de praktijk wel een erg grote knop om. De cultuurschok in het echte leven kan te groot zijn.

In bijna al mijn contacten met studenten die ik in de loop van tientallen jaren heb zien passeren, merk ik dat er meer in ze zit dan je soms op het eerste gezicht geneigd bent te denken. Maar die zesjes zullen alleen maar zesjes blijven, als de organisatie zich er met een zesje van af maakt. Onze kennis over kennisoverdracht verdient de focus te worden van het debat, niet de lanterfantende student. Zij zullen blijven lummelen, als wij als onderwijsmakers niet bereid zijn om het onderste uit onze kan te halen.

Tekst: Bart Prakken

Illustratie: Miesjel van Gerwen

Bart Prakken is hoogleraar Bestuurlijke Informatiekunde. Op donderdag 27 september spreekt hij zijn afscheidsrede uit, Kennis over kennis. De Aula. 15.45 uur.

In de interviewreeks 'De fascinatie' gaat Vox op zoek naar wat het hart van RU-wetenschappers sneller doet kloppen. Dit keer Esther-Mirjam Sent, hoogleraar Economische Theorie en Economisch Beleid, bevangen door de gedachte dat alles economie is. "Het leven is doordrenkt met keuzes en die zijn veel minder rationeel dan economen zouden willen."

De fascinatie van Esther-Mirjam Sent

Gevoel voor economie

Geruchten, angst, overreactie, volgedrag. Het zijn bepaald geen weloverwogen motieven die al enige tijd de financiële markten beheersen als gevolg van de crisis op Amerikaanse hypotheekmarkt. Economie is emotie. Dat is misschien wel de belangrijkste boodschap van Esther-Mirjam Sent (40), hoogleraar Economische Theorie en Economisch Beleid. Het zijn nauwelijks rationele overwegingen die ons economisch handelen bepalen, zo laat ze aan de hand van onderzoek en voorbeelden zien, maar impulsieve reacties, angsten en intuïties. Dat lijkt op het eerste gezicht niet zo opzienbarend, maar binnen de economische wetenschap wordt de mens in het leeuwendeel van de theorieën nog altijd gezien als een rationeel wezen dat alternatieven afweegt en strategische keuzes

maakt. Onwerkelijk en arrogant, vindt Sent, die de huidige kredietcrisis een prachtig voorbeeld noemt van de afstand tussen de economische wetenschap en werkelijkheid.

"Terwijl de wetenschap zich zo graag als 'hard' wil profileren met haar aandacht voor eigenbelang en rationaliteit, blijken 'softe' factoren als vertrouwen en beperkte rationaliteit een belangrijke rol te spelen in de werkelijkheid. Net als het grapje dat economen 9 van de laatste 5 recessies hebben voorspeld, kunnen ze nu ook geen harde voorspellingen doen over de uitkomst van de crisis. Alleen achteraf kunnen ze beschrijven wat er gebeurd is, net als voetbalanalisten."

Dat Sent hier haar collega-economen genadeloos neersabelt, is geen uitzondering. Het is mis-

schien zelfs wel – wat cru gezegd – haar specialiteit. Al vanaf het begin van haar studietijd is de econome en wetenschapsfilosofe bijzonder kritisch over haar vakgebied en -genoten. Haar prijswinnende proefschrift – Sents eerste grote bijdrage aan de economische wetenschap – was niet toevallig een kritische analyse van het werk van haar docent Thomas Sargent, een van de ontwerpers van de veelgebruikte *rational expectations theory*. Deze theorie gaat ervan uit dat mensen die economisch handelen zich laten leiden door verwachtingen of voorspellingen gebaseerd op zoveel mogelijk informatie. Veel te rationeel dus, volgens Sent.

"Er is wel eens gezegd dat mijn carrière omgekeerd verloopt. Normaal gesproken zou je eerst zelf een theoretische bijdrage moeten

leveren voordat je deze in historisch en filosofisch perspectief plaatst. Maar ik begon daar meteen mee."

Keuzes

En dat begin was hoe dan ook goed. Sent won met haar proefschrift een prestigieuze prijs voor de beste dissertatie op het gebied van geschiedenis van de economie. Ze schreef vervolgens een trits artikelen en boeken voortbordurend op het onderwerp, waarbij ze samenwerkte met mensen met flink wat aanzien binnen haar vakgebied. Ook voor een van die boeken wist ze een prijs in de wacht te slepen. Na haar PhD-tijd op Stanford University in Californië, wordt ze in 1994 eerst assistent en later associate professor op the University of Notre Dame in Indiana.

In 2004 keerde Esther-Mirjam Sent terug naar Nederland. Ze wordt aangetrokken door de Radboud Universiteit om samen met haar (nieuwe) collega's Nijmegen op de kaart te zetten als het gaat om de studie economie. Weer is het haar kritische, vernieuwende blik op economie die hierin centraal staat. Anders dan de traditionele economiefaculteiten in Rotterdam en Tilburg, profileert Nijmegen zich met een interdisciplinaire, pluralistische kijk op ons economisch handelen.

"Samen met mijn collega's heb ik de slogan 'meer dan economie' bedacht." Dat motto lijkt niet alleen binnen haar werk te gelden. Ook in de rest van haar leven wil Sent 'meer dan economie'. Afgezien van heimwee naar *de Volkskrant*, de VPRO en verjaardagen vieren, verklaart dit deels waarom ze naar Nederland is teruggekeerd. "In Amerika is alles werk. Er is niks anders meer. Hier hebben mensen na 5 uur nog een leven thuis."

Sent leeft op het moment even vooral thuis. Nog net in haar zwangerschapsverlof, waaraan ze wat vakantieweken plakte, opent ze de deur met haar zoon op de arm. Dochter Luna (2) is voor de gelegenheid uit logeren gestuurd. De kleine Lior (5 maanden) zal het hele interview niet van haar zijde wijken. Of beter gezegd, haar schoot. Overwegend tevreden lachend, zo nu en dan vermoeid jengelend. Pogingen tot borstvoeding, een middagslaapje van zoonlief in de box – die letterlijk het centrum van de huiskamer vormt – of in de kinderwagen in de tuin stranden al snel. Het lijkt voor Sent een vertrouwde en natuurlijke situatie. Op een enkele onderbreking na (koffie en beschuit met muisjes) vervolgt ze ongestoord in een ras tempo op helde-re en enthousiaste toon haar verhaal over haar vak, haar oratie, haar langdurige verblijf in Amerika en haar media-uitstapjes op de Nederlandse radio en tv. ("Leuk die wetenschapsquiz, maar dat was eens maar nooit meer"). Na een uitwijding over haar Nobelprijswinnende promotor ("Een oud mannetje met een broek opgetrokken tot net onder zijn oksels waarin hij ook nog eens zijn stropdas propte") maakt ze even

een zelfbewuste pas op de plaats: "Als het niks is, zeg je het maar hoor, ik vertel nogal graag verhalen."

Hersenspoeling

Eigenlijk ging Esther-Mirjam Sent economie studeren om de wereld te redden. Puberend in de jaren tachtig was ze erg fanatiek in het 'aksieleven' van haar woonplaats Doesburg. Maar haar ambities reikten verder dan het kraken van het lokale Badhuis. Grootgebracht in een rood nest en oprecht be-

"Ik was totaal gegrepen door de gedachte dat alles economie is"

gaan met de armen van de wereld, wilde ze niets liever dan de politiek in. "In eerste instantie wilde ik politicologie gaan studeren, maar omdat dat meer een studie was óver politiek dan dat je er echt de politiek mee in kon, leek economie me uiteindelijk toch een betere voorbereiding." Maar zoals vaak met vooropgezette plannen, verliep de werkelijkheid anders dan verwacht. "Ik kwam er al gauw achter dat ik met economie helemaal de wereld niet kon verbeteren. Het was veel te abstract. En het ging uit van een veel te rationeel mensbeeld. Ik ben toen echt gaan denken: waar halen die economen de arrogantie vandaan om te denken dat het allemaal zo makkelijk in elkaar steekt? Toen heb ik me dan ook gestort op het verbeteren van de economie als wetenschap."

Waarom bleef je destijds toch hangen bij die economie? Je had ook kunnen switchen natuurlijk.

"Ik was totaal gegrepen door de gedachte dat alles economie is. Dat is eigenlijk al gebeurd op de middelbare school. Mijn economieleraar kon prachtig vertellen. Daardoor bleef economie geen abstracte theorie, maar leverde het inzichten die 'vles en bloed' hadden. Met als fascinerendste inzicht dus: alles is economie. Het is per slot van rekening de wetenschap die keuzegedrag bestudeert. En keuzes dienen op

alle niveaus gemaakt te worden. Zal ik economie gaan studeren of politicologie? Zal ik kinderen nemen of niet? Ga ik met de fiets of de auto? Zal de centrale bank de rente verlagen of niet?

Nu trekken imperialistische economen hun inzichten wel erg ver door. Zo denken ze inzichten te kunnen verschaffen over de optimale gevangenisstraf, de optimale leeftijd waarop getrouwd zou moeten worden, het optimale aantal kinderen dat binnen een gezin past, de optimale financie-

ring van wetenschap, en ga maar door. En die arrogantie was volgens mij totaal ongegrond, want economie stond naar mijn mening veel te ver van de werkelijkheid. Dus heb ik de keuze gemaakt, al dan niet rationeel, om niet weg te lopen voor de problemen, maar om economen tot meer bescheidenheid aan te zetten. Tegelijkertijd ben ik me gaan bezighouden met inzichten gebaseerd op beperkte rationaliteit waardoor de band met de realiteit weer sterker aangehaald wordt. Ik wil inzicht krijgen in het échte handelen van mensen."

Is iets abstracts als geschiedenis en filosofie van de economie dan wel een logische keuze?

"Dat ik de richting van de geschiedenis en filosofie ben opgegaan is heel toevallig. Ik had in het eerste jaar een keuzevak en toen dacht ik: dan ga ik iets doen wat ik later nooit meer zal gaan doen, en dat was geschiedenis en filosofie van de economie. Wat uiteindelijk dus mijn vak is geworden. Toen ik na mijn studie in Amsterdam in de VS terecht kwam was dat ook echt wel even een cultuurschok. In Nederland werd er nog wel wat nagedacht over de positie van de economie en of de theorie wel overeenkwam met de werkelijkheid enzo, maar Amerikanen zijn daar helemaal niet in geïnteresseerd. Toen in elk geval zeker niet. Maar dat is uiteindelijk dan ook wel mijn

Curriculum vitae

Esther-Mirjam Sent

geboren 9 maart 1967 te Doesburg

1985-1989 Drs. economie, UvA, met lof

1989-1994 PhD. economie, Stanford University, Californië

1994-2001 Assistant professor, University of Notre Dame, Indiana

1998 Visiting scholar, Erasmus Universiteit Rotterdam

1999 Visiting scholar, London School of Economics

2001-2004 Associate professor, University of Notre Dame, Indiana

2002-2003 Research Fellow, Netherlands Institute for Advanced Study in the Humanities and Social Sciences (NIAS) in Wassenaar

2004-heden Hoogleraar Economische Theorie en Beleid, Radboud Universiteit Nijmegen

Esther-Mirjam Sent won naast prijzen voor haar dissertatie en daarop gebaseerde boek verscheidene onderwijsprijzen.

object van kritiek geworden in mijn proefschrift over Thomas Sargent. Ik was in de gelukkige omstandigheid dat ik Kenneth Arrow, een voormalig Nobelprijswinnaar, zo gek kreeg om mijn promotie te begeleiden. Hij gaf het vak 'geschiedenis van de economie' op Stanford, maar meer omdat hij zelf een belangrijk onderdeel van die geschiedenis was, dan dat het nu zijn specialisatie was. Hij deed eigenlijk heel ander soort onderzoek, maar vond dit wel leuk. Ik vind het nog steeds zo'n voorrecht dat zo'n man met gemak drie uur uittrok om een hoofdstukje van mijn proefschrift met mij te bespreken! En een week later stond hij dan op een congres voor vijfhonderd mensen te praten die aan zijn lippen gekluisterd waren. De grote Kenneth Arrow spreekt."

Hoe kreeg je die man zo gek om jouw promotie te begeleiden?

"Geen enkele student durfde hem te vragen als promotor. Ze schrokken allemaal terug voor zijn reputatie. Ik had evenwel weinig keus, omdat mijn proefschriftonderwerp (geschiedenis en filosofie van de economie, en dan met name toegepast op een nog levende econoom) nogal ongebruikelijk was. Uiteindelijk heb ik gewoon maar de stoute schoenen aangetrokken en hem een eerste versie van een hoofdstuk laten lezen. Hij vond het een uitdaging om zo'n ongebruikelijk proefschrift te begeleiden. De rebellie die erin zat, sprak hem aan."

Wat vond Sargent er eigenlijk van dat een jonge blonde Hollandse PhD-studente hem zo bekritiseerde en daar ook nog eens een prestigieuze prijs voor de beste dissertatie voor kreeg?

"Niet leuk natuurlijk. Ik heb hem expres, om hem wat wind uit te zeilen te nemen, geïnterviewd als onderdeel van mijn dissertatie. Maar hij ging niet echt de discussie aan. Zei zoiets van 'dat 'ie maar wat gedaan had.' Beetje vreemd natuurlijk.

Maar mijn proefschrift is uiteindelijk ook niet alleen een kritiek op hem geworden. In eerste instantie wilde ik hem natuurlijk vooral een lesje leren, maar gaandeweg werd ik wel steeds beschei-

Als u onderzoeker bent, heeft u recht op een assistent!

Samenwerken is in het wetenschappelijk onderzoek aan de orde van de dag. Die samenwerking overstijgt instellingen, landen en continenten en vindt steeds vaker plaats vanachter de computer, of liever: via SURFgroepen. SURFgroepen is het gratis online samenwerkingsplatform van universiteiten en onderzoeksscholen, waarop u als onderzoeker 24 uur per dag kunt inloggen.

Via SURFgroepen kunt u documenten, afbeeldingen en verslagen opslaan, die u deelt met anderen. Ook kunt u takenlijsten, agenda's en statussen bijhouden. Of u overlegt met collega's 'all over the world' via de chat-functie en in de virtuele vergaderruimte. In de dagelijkse praktijk is SURFgroepen een ideale assistent, waarmee u gestructureerder, sneller en kwalitatiever resultaten boekt!

Irene Harms is onderzoek-verpleegkundige bij het ICIN.

'We kunnen heel systematisch werken!'

'Op dit moment werk ik met zes collega's aan het CONCOR-project, een samenwerkingsproject van alle ziekenhuizen in Nederland, waarbij patiënten met een aangeboren hart-afwijking worden geregistreerd. Doel: Wetenschappelijk onderzoek naar oorzaken en behandelingen mogelijk maken en uiteindelijk de zorg verbeteren. Dankzij SURFgroepen gaan we bij dit project heel praktisch en systematisch te werk. We 'sharen' bijvoorbeeld powerpointpresentaties. Dan hoeven we dus niet steeds heen en weer te mailen. Ook overleggen we

wie we aanschrijven en hoe we dat doen en de resultaten zetten we vervolgens ook weer op SURFgroepen. Daarbij is het handig dat als de één reageert, de ander even niks kan doen en daarna dus altijd werkt met de meest actuele informatie. Handig is ook dat ik met mijn wachtwoord op alle plaatsen ter wereld op SURFgroepen kan inloggen. Altijd en overal ben ik dus op de hoogte van de ontwikkelingen in het CONCOR-project. Op dit moment zijn er trouwens al 8000 patiënten in kaart gebracht.'

www.surfgroepen.nl

up next >>>

- 09-09 **MALAJUBE**
- 12-09 **THE AGGROLITES**
- 14-09 **PETE PHILLY + & PERQUISITE**
- 19-09 **WALLS OF JERICO + ALL SHALL PERISH e.a.**
- 20-09 **MINTZKOV + THE KEVIN COSTNERS**
- 21-09 **HELTHER SKELTER hosted by ST.PAUL**
- 03-10 **LE PEUPLE DE L'HERBE**
- 05-10 **TOM mcRAE @LUX THEATER**

DOORNROOSJE
p o p p o d i u m

groenewoudseweg 322
6525 el nijmegen
www.doornroosje.nl

Hoe laag kun je gaan... voor een afstudeerborrel?

Feestgelegenheid Old Cave. Ondergronds veel plezier!

Met zijn 16e eeuwse gewelven ook een unieke locatie voor themafeesten, personeelsfeesten, gala's, wijnproeverijen en workshops. Geheel voorzien van airconditioning.

Bel (06) 532 166 31 voor info en reserveringen!

St. Antoniusplaats 13 | 6511 TR Nijmegen | T (0481) 46 58 98 | www.oldcave.nl

Sollicitatievraag 6:

«Wil je buiten zijn en binnenlopen?»

Wij zoeken geen binnentypes, maar zijn geïnteresseerd in mensen die veel frisse lucht willen. Mensen met drive die donateurs willen werven voor Goede Doelen. Reken op veel frisse lucht en een goed salaris. Jij geeft minimaal een dag per week van jouw tijd. Bel of mail snel naar Corris Fundraising.

Bel 0346 - 290 750

www.thejob.nl

CABARET AGENDA september + oktober

do 27.09 20.30 uur	ALKEMADE EN BLOEMEN met WIJ WILLEN OOK NAAR HUIS € 9,50 / € 8,50
za 29.09 20.30 uur	JELLE KUIPER EN COEN JUTTE DUBBELPROGRAMMA € 10,- / € 9,-
do 04.10 20.30 uur	ALEX AGNEW met MORIMOS SOLAMENTE € 12,50 / € 11,50
wo 17.10 20.15 uur	SILVESTER ZWANENVELD met SILVESTER ALONE € 9,50 / € 8,50
za 20.10 20.30 uur	KEES TORN met DOOD EN VERDERF € 11,- / € 10,-

Ridderstraat 23 Nijmegen Centrum
Reserveren is mogelijk via:
www.delindenberg.com
of via 024 327 37 37

Steiger
Lindenberg **THEATER**

dener en dacht ik: maar waar haal ik dan de superioriteit vandaan om te zeggen dat hij het fout doet? Waar ik me steeds bewuster van werd, is dat ik, net als iedereen, maar beperkt rationeel ben. Mijn belangrijkste conclusie was immers ook dat wetenschappers en met name economen een bescheidenere positie moeten innemen.”

En, doen ze dat al een beetje?

“Je ziet nu ontzettend spannende ontwikkelingen binnen de economie. Je hebt gedragseconomie, experimentele economie, computersimulaties, evolutionaire economie, institutionele economie: de band met de werkelijkheid wordt sterker. Men ziet nu ook in dat economische keuzes maar beperkt rationeel zijn. De economie is voor mij dan ook alleen maar interessanter geworden.

Volgens jou kunnen economen een hoop leren van psychologen. Wat bijvoorbeeld?

“Ook van biologen, en sociologen trouwens. Ik ben erg voor een inter- en multidisciplinaire aanpak. Heb altijd al langs de randgebieden gehobbeld, daar leer je de meeste nieuwe dingen. En daar gebeurt op het moment veel leuks. Neuroeconomics bijvoorbeeld waarin gewerkt wordt met neuroimaging. Bij het maken van keuzes worden er hersenbeelden gemaakt. Mensen rationaliseren vaak achteraf waarom ze een bepaalde keuze gemaakt hebben, maar die beelden laten zien dat er bij het maken van de keuze juist hersengebieden actief zijn die duiden op intuïtie en emotie. Iets zeggen is dus één ding, maar het echte gedrag is blijkbaar iets anders. Dat maakt het er voor economen niet makkelijker op. Er is maar één manier om rationeel te zijn, maar er zijn tig manieren om beperkt rationeel te zijn. Wel beschouwd moeten de economen nog veel rationeler zijn dan ze al zijn om te kunnen omgaan met de irrationele mens.”

Het valt me op dat bij jou werk en privé heel erg in elkaar overlopen, zo heb je een weblog over het leven van je kinderen, die via je professionele website bereikbaar is. Vind je het niet

“Pas toen mijn carrière heel stevig op de rails stond, voelde ik me vrij om aan kinderen te gaan denken”

erg dat mensen op die manier een inkijk hebben op allerlei privé zaken zoals je – overigens niet vrijwillige – alleenstaand moederschap?

“Volgens mij is dat dus echt typisch iets Nederlands om privé en werk zo gescheiden te houden. Daarin ben ik misschien wel heel Amerikaans geworden. Ik ben nu eenmaal wetenschapper en moeder, en die twee dingen vallen wel eens samen, zoals nu, maar ook als ik in een college praat over een betere wereld die ik voor mijn zoon en dochter wil. Ik vind dat trouwens ook heel belangrijk voor studenten, dat ze zien dat er iemand van vlees en bloed voor de collegezaal staat, met passie vanuit zijn of haar persoonlijke leven. Ik merk ook dat ze dat heel erg op prijs stellen als je wat van jezelf laat zien. Het

is ook makkelijker om dingen van iemand aan te nemen, je op je gemak te voelen bij iemand.”

Wil je met deze open houding ook een voorbeeld zijn voor andere vrouwen? Het kan dus blijkbaar wel, moeder zijn (nog wel alleenstaand) en hoogleraar.

“Niet bewust, maar wie weet. Het is voor mij ook wel een dilemma geweest. Ik heb ook lange tijd gedacht dat het niet samenging. Kinderen pasten er gewoon niet meer bij. Maar bij mij begonnen op den duur echt, zoals je wel eens hoort, die eierstokken te rammen. Ik vond dat er toch meer dan werken alleen moest kunnen zijn. Ik wilde graag kinderen aan mijn leven toevoegen en dat heb ik dan ook gedaan. Het móet maar te combineren zijn.”

Tijdens het interview lijkt het nog een toevallige bijkomstigheid dat Sent haar hoogleraarschap schijnbaar moeiteloos combineert met het moederschap. Later – na een korte emailcorrespondentie over de vraag of ze nu wel of niet op de foto zal gaan met haar kinderen – komt Sent onverwacht fel terug op het onderwerp: “Over het belang van vrouwelijke hoogleraren wil ik nog wel wat kwijt. Er zijn veel redenen waarom het van belang is om meer vrouwelijke hoogleraren aan te stellen. Ze zijn een belangrijk rolmodel, ze zijn onevenredig vertegenwoordigd binnen de wetenschap en ze leveren belangrijke inzichten. De cultuur van Nederland als geheel belemmert de aanstelling van vrouwelijke hoogleraren. Zo wordt neergekeken op kinderopvang, en er wordt eigenlijk van moeders verwacht dat ze in deeltijd gaan werken. Vaders dragen meestal niet evenredig bij aan de zorgtaken. Ook de cultuur van de universiteit vormt een belemmering. Tot voor kort stonden er alleen mannen op de foto voorop uitnodigingen voor oraties en dergelijke. Veel bestuursfuncties worden door mannen bezet. Tijdens de lunch worden er gniffelend grapjes gemaakt over ‘wiskunde voor meisjes’. Als voorzitter van de examencommissie ben ik in het Engels vertaald *chairman of the examination board*. En ga zo maar door. Gelukkig steekt onze universiteit veel energie in het aanstellen van vrouwelijke hoogleraren en wordt er goed geluisterd naar adviezen van de werkgroep vrouwelijke hoogleraren. Mijn eigen geschiedenis toont aan hoe moeilijk het is om een carrière met kinderen te combineren. Pas toen mijn carrière heel stevig op de rails stond, voelde ik me vrij om aan kinderen te gaan denken. En ik had niet veel langer moeten wachten, want ik was 37 toen mijn dochter werd geboren en 40 toen ik mijn zoon in mijn armen sloot. (lacht) Nu alleen nog een man.” ✕

*Tekst: Ilse Schuurmans
Fotografie: Duncan de Fey*

Doen & laten

Dance Tiësto

De slome danceliefhebber onder ons moet de zwarte markt op, want het concert van Tiësto in de Matrixx is (uiteraard) al uitverkocht. Maar met een beetje goede wil kun je de zaal toch nog binnenkomen (meld je bijvoorbeeld snel aan als medewerker) zonder je oma er voor te hoeven verkopen.

Tiësto is de meester van de makkelijke melodietjes en het grote publiek krijgt er maar geen genoeg van. Tijs Verwest bedient de grote gemene deler in de dance, ook al is zijn eigen muzieksmaak (Underworld, Sigur Rós) een stuk spannender dan wat uit zijn computertje komt rollen. Maar je wordt niet tot drie keer toe verkozen tot de beste dj van de wereld als je helemaal niks kunt, en het dancepubliek om zijn vinger winden, kan Tijs als de beste. Dus een kaartje zoeken op de zwarte markt is geen overbodige luxe als je dit fenomeen in eigen stad wilt zien. /AvdH **Zaterdag 22 september, Matrixx, 22:00 uur**

Theater Harmonium

Voor een interessante analyse over muziek moet je niet bij Leo Blokhuis zijn. De vaste sidekick van Mathijs van Nieuwkerk weet wel heel veel over muziek. Feitjes, waarvan de meeste nutteloos zijn, maar dat maakt niet uit, want net als bij voetbalfeitjes is het heel leuk om over domme muzikale feitjes te praten. Blokhuis laat in tegenstelling tot veel andere muziknerds, die zich maar beter op hun platenzolder kunnen blijven verschuilen, steeds vaker zijn hoofd zien. Samen met actrice

en zangeres Ricky Koole gaat hij nu het theater in. Blokhuis vertelt daar zijn feitjes en Koole zingt. Ze gaan zelfs op zoek naar het allerbeste liedje, en de smaak van Blokhuis kennende zal dat een nummer uit de jaren zestig of zeventig worden dat niet al te avontuurlijk is. Maar het publiek mag ook wat roepen dus misschien brengt Nijmegen hem op andere gedachten. Ook al zal Blokhuis *Strings Of Life* van Derrick May zelfs in technostad Nijmegen niet goedkeuren. /AvdH **Vrijdag 28 september, De Lindenberg, 20:30, 12,50**

Expositie 70's in Nijmegen

De jaren zeventig in Nijmegen, vader en moeder kunnen er met veel plezier over vertellen. De kreatieve linkse vlam is nog niet helemaal uitgedoofd in Nijmegen en we genieten nog enkele voordelen uit die tijd. Er zijn nog wat krakers actief, voorheen gekraakte panden zijn nu mooie woonplekken voor studenten en uitgestudeerden, de Plak bestaat nog en in Extrapool en de Onderbroek is nog veel te beleven. Toch is er ook veel verdwenen. De AKKU is maar braafjes vinden de aksievoerders van vroeger, O42 is failliet, Diogenes is ter ziele, de Feeks is verkocht en veel linkse rakkers van toen klagen nu over de belasting die ze moeten betalen over hun flinke loon. Om te zien hoe het toen was, kun je naar museum Het Valkhof waar teruggeblikt wordt op 'Tien Kreatieve Aksiejaren.' /AvdH **Tot 6 januari in museum Het Valkhof, 3,- euro**

Wedstrijd Het leed dat Mulisch heet

De Grote Schrijver heeft z'n verjaardagsfeestje achter de rug. Resteert een klein feestje voor de trouwe lezers die massaal reageerden op onze oproep in de vorige Vox voor een gratis exemplaar van *Bestrijd het leed dat Mulisch heet*, de bloemlezing van anti-Mulischverhalen uit *Propria Cures*. De gelukkigen zijn: Ivan Buijnsters, Geert-Jan Besjes,

Marielle van Gent, Tim Clappers, Sebastiaan Gordinou de Gouberville. Gefeliciteerd! Jullie kunnen een exemplaar ophalen bij de Vox-redactie, Comeniuslaan 6.

Begin deze zomer was Persephone al zevenmaal te zien in het oude HAN-gebouw in Dukenburg. Eind september zal het toneelstuk nog vier keer worden opgevoerd. Tijd voor een gesprek met Inge Wannet (21), een van de vier actrices en afstuderend communicatiewetenschapper aan de Radboud Universiteit.

Persephone: angst en verlangen

Wat direct opvalt aan het toneelstuk, is de setting. Begeleid door een gids bewegen de toeschouwers zich door verschillende gangen en zalen van het gebouw, waar ze telkens opgewacht worden door een of meerdere speelsters. De vrouwen vertellen ieder een verhaal, al dan niet door woorden ondersteund.

Waarom hebben jullie niet gekozen voor het traditionele podium met zittend publiek? "Het is allereerst een keuze van de regisseur geweest, die goede ervaringen met locatietoneel had. Daarbij gaf het ons een extra spanning om juist de traditionele setting achterwege te laten. We zijn met z'n vijven door het gebouw gaan lopen en hebben de locatie tot ons genomen. Soms hoor je wat druppelen, dan weer ruik je een bepaalde stank. Op die manier heeft de locatie ons geïnspireerd tot het eindresultaat. Het gebouw neemt bezit van je – het is er leeg, donker en enorm uitgeleefd. We hebben alles gebaseerd op de sfeer die de omgeving bij ons opriep. Daarbij moesten alle gedachten geregistreerd worden, omdat ze zo overvloedig opkwamen. Ten slotte zijn we uit een groot aantal scènes gaan kiezen en hebben we bepaalde stukken geschraapt."

De voorstelling is alleszins verrassend. Hoe waren de reacties na de vorige opvoeringen? "Overwegend positief. Veel mensen leken het eerst te moeten verwerken, voordat ze een reactie konden geven. Ik kreeg bijvoorbeeld een dag of twee later te horen dat mensen nog steeds beelden in hun hoofd hadden. Toeschouwer krijgen tijdens de opvoering zoveel verschillende impulsen dat bij sommige alles pas later op z'n plaats valt." *Hoewel de voorstelling vrij poëtisch van aard is – de aaneenschakeling van scènes bevat een veelheid aan losse motieven en verborgen metaforen – zijn er steeds flarden van een verhaallijn waarneembaar. Heeft Persephone een grondgedachte en zo ja, welke?* "Voor mij gaat de voorstelling over angst en verlangen. Dat wordt op heel diverse manieren belicht door de verschillende personages. De kerngedachte is voor iedereen gelijk, maar ik denk dat voor elke speelster de nadruk op een ander aspect van het stuk ligt – iedereen heeft andere angsten en verlangens en daardoor beleeft ieder persoon het geheel op een verschillende manier."

Je zegt dat jullie improviserend tot het geheel zijn gekomen. Het is echt 'hier en nu' ontstaan. Waarom spelen jullie de voorstelling van 'toen en daar' een paar maanden later dan nogmaals? "Het gaat om de aanloop naar het eindresultaat. Daar vond de improvisatie plaats. Vanaf het moment dat Persephone op papier stond, is het een vaststaand stuk geworden dat gewoon voor herhaling vatbaar is en ook door andere groepen gespeeld zou kunnen worden."

Waarom draagt het stuk de titel Persephone? "Toen we in het gebouw liepen en ons op een gegeven moment naar beneden begaven, waar het stuk ook eindigt, hadden we echt het gevoel de onderwereld te betreden. Het is er donker, koud, stil. Daarbij komt dat de regisseur geïnteresseerd is in archetypen en mythologie. Toen hij de scènes nog eens rustig doorlas, bleken bepaalde personages uit ons stuk heel erg overeen te komen met gedachten en gevoelens uit de mythe. Tijdens het uitwerken van de karakters zijn we daarmee verder gegaan. De personages zijn vier oerbegrippen geworden: het duister staat tegenover de onschuld en emotie tegenover ratio." /SB

Persephone is nog te zien op 23 en 30 september en begint om 14.00 uur en 17.00 uur. Reserveren kan via voorstellingpersephone@live.nl, waar je ook terecht kunt voor meer informatie. Wees op tijd, want per opvoering zijn er maar zestien plaatsen beschikbaar.

HotSpot *thuis*

Vorige week woensdag, tijdens de eerste bijeenkomst van de door mij in elkaar gestoken Honours-cursus Je bent wat je eet! Van eet-cultuur tot genetische modificatie en voedselhulp kwamen wij er al discussiërend niet uit. Wat moeten we in vredesnaam doen om een beetje gezond en liefst ook nog enigszins ethisch verantwoord te eten? Wat de ene dag nog gezond is – een doodeenvoudige Betuwse appel – blijkt de volgende dag een sluipmoorde-naar te zijn voor onze tanden. Uiteraard blijken recent en gerandomiseerd wetenschappelijk onderzoek. Zo blijft er onderhand niet veel meer over dat we met onbezwaard gemoed en gedachte-loos naar binnen kunnen stoppen. Voor studenten zijn er bovendien nog allerlei wetten en met name praktische bezwaren die tussen droom en daad qua moreel correct consumeren staan. Vooral het kostenaspect

Foto: Bert Beelen

1 blik artisjokharten (400g.) • pak diepvriestuinbonen (400 g.) • 1 blik tomatenblokjes (400 g.) • 1 grote (rode) ui • 2 tenen knoflook • 300 g. rijst naar keuze
olijfolie, tijm, bonenkruid, zout, zwarte peper • 4 plakjes (roomboter)bladerdeeg
200 g. zachte (geiten)kaas

tikt aan. Als je niet al te ruim bij kas zit is de keuze tussen de euroshopper-kipfilet en de scharrelvariant snel gemaakt. Wat mij echter ook opviel is dat studenten vaak niet vies blijken te zijn van convenience-food. Ik begrijp het best, bezige bijen die hard en/of handig studeren, 's avonds niet alleen Honours-cursussen volgen maar ook uitgaan, bijklussen, de preses uithangen en vier, vijf keer per

week gaan hollen grijpen niet geheel onbegrijpelijk naar dat wat weinig bereidingstijd kost. Maar toch. Hoewel ik een oude Cato ben die van mening blijft vinden dat de gemakzucht vernietigd moet worden, doe ik hier na een voorstel voor een minnelijke schikking: redelijk snel klaar en enigszins politiek correct. Verwarm de oven voor tot 200 C°. Schil de ui en snijd in ringen. Fruit deze in een plasje olijfolie

in een goede hapjespan. Knijp de gepelde knoflook erboven uit en laat even meefruchten. Voeg de tuinbonen toe, temper het vuur iets en leg het deksel schuin op de pan. Voeg na een minuut of tien tomatenblokjes, kruiden en zout en peper toe. Laat nog 5 minuten smoren. Voeg 1 minuut voor het eind de afgegoten en in stukken gesneden artisjokken toe. Roer tussentijds geregeld door. Rol ondertussen de plakjes bladerdeeg iets uit, leg in het midden van elk plakje 50 gram kaas, vouw en knijp de vier punten met natte vingers dicht en schuif ze (op een bakplaat) een kwartiertje in de oven. Kook ondertussen de rijst volgens de gebruiksaanwijzing. Geef er eventueel een seizoensconforme salade bij. En ik vind het best als je dat kaasflapje liever inruilt voor een sappige karbonade. Maar dan wel graag van de scharrelslager.
/ Ron Welters

Snapshot

Waar is het te doen? Uw Vox-verslaggever wrong zich op donderdag 13 september door de mensenmassa in het Cultuurcafé naar voren en stemde mee op de eerste Nijmeegse campusdichter. Zie ook www.voxlog.nl voor een filmpje van de avond inclusief een exclusief interview met Spinvis

Tekst en foto's: Anne Dommert

20.31 Nathalie en Iza zijn nog stil van de mysterieuze blik in de ogen van dichteres Rik. De zingende voordracht van dichteres Marlie - de kop van de kat is jarig - oogst minder bewondering. "Wij verheugen ons meer op de muziek van Spinvis."

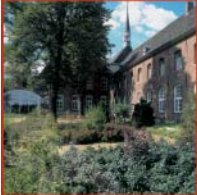

20.54 Erik - Spinvis - de Jong: "Poëzie is mijn muze." Hoewel enthousiast over de verkiezing van vanavond, verkiest De Jong gepoëzie. "Bij lezen kun je de woorden en de klank proeven en herhalen. Een voordracht kun je niet terugspoelen."

21.40 Rik en Bart (r), twee van de drie finalisten, zijn gespannen. Uiteindelijk winnaar Bart: "Ik sta niet graag op een podium." Gelukkig schrijft hij wel graag: "Het lijkt me super om elke maand mijn poëzie te mogen publiceren."

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergader ruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

MYCALL
CALLCENTERS

Extra geld is altijd welkom, toch?

Kom dan werken bij My-Call Callcenters!

- Wij bieden:
- Flexibel in te delen werktijden!
- Een hoog uurloon!
- Riant bonusregelingen!

Wat vragen wij van je?:

- Een commerciële instelling
- 3 mogelijkheden om te komen werken (bijvoorbeeld 2 ochtenden en een avond)
- Minimale leeftijd van 18 jaar

Geïnteresseerd? Reageer dan snel!

Bart@my-call.nl T: 024-3295879 of vul een online sollicitatie formulier in op www.my-call.nl met de vermelding: sollicitatie Nijmegen.

Proefschrift
snel goed goedkoop
10% korting
quickprint.nl
Tel: (024) 377 14 83

(Allerlei)
Culinair eten voor studentenprijzen!
3-gangen studenten menu € 11,25
3 gangen keuzemenu voor 16,50 p.p.
Inclusief uitgebreid saladebuffet
Reservering gewenst
Open van maandag t/m zondag vanaf 17.00 uur
Eetcafé Allerlei
Regulerstraat 59 6511 DP Nijmegen
(loopt parallel aan de Bloemenstraat, bereikbaar via Plein 1944 bij Doddendaal 1e zijstraat links)
Tel. 024 - 360 29 98

Valdin all-inclusive, keuze 10 voor- hoofd- nagerechten Inclusief drank voor € 30,-

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peltlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

TE HUUR

Woning in het buiten gebied gelegen nabij de dijk, in een rustige omgeving. De woning ligt op 6 km van het centrum van Nijmegen. En op 2 km van het centrum Beuningen. De woning is geheel gemeubeld en gestoffeerd. Er is een eigen oprit en garage.

Huur prijs n.o.t

Voor meer info,
Tiny en Nel 06 136 26 166

KLEINE BOODSCHAP

Gevraagd

Stichting Onbederflijk Vers, organisator van het gelijknamige poëziefestival, is op zoek naar nieuwe medewerkers voor onder andere publiciteit en financiën. www.onbederflijkvers.nl

De Nationale Jeugdraad zoekt workshopbegeleiders voor scholentour duurzame ontwikkeling dit najaar. Info en aanmelden: anketenbrummel-huis@jeugdraad.nl - 030 230 3575 - www.jeugdraad.nl

Tenoren hartelijk welkom bij Toonkultuur Nijmegen! Gratis stemvorming. Eerste jaar korting op de contributie. Repetities op de maandagavond. Inlichtingen: 024 358.22.84

Joop, eerste jaars politicologie zoekt een kamer in Nijmegen, liefst waar graag en lekker samen gekookt wordt. Reactie's: joopiepoopie@msn.com

Theatersportvereniging Buiten Bereik zoekt nieuwe leden (18 -35 jaar. Audities op 9, 16 en 30 oktober in theaterzaal De Rode Laars, Erasmusgebouw.

Inschrijven: inge@buitenbereik.nl, www.buitenbereik.nl

Vrolijke oppas gezocht voor ons goedlachse zontje (2,5) en lieflijke dochter (5) door (tropen)artsengezin, in Indische buurt. Af en toe avond of halve dag. 06-52006824

Poetshulp voor 2 uur per week. Tijdstip in overleg. Bellen tussen 17 en 18 uur: 3551107.

Aangeboden

Appartement te huur in Grootstal, Nijmegen voor 1 jaar. Volledig gemeubeld, (2 verd). woonkamer, open keuken, 2 slaapkamers, badkamer, overloop. Huurprijs 800 euro excl gas, licht en water. tel. 06 53466695.

Gezellige bridgeclub heeft nog plaats: op donderdagmiddag en donderdagavond. Niet roken en airco in de zaal. Info: 024 - 3541254 en www.bridgehuis.uwnet.nl

Beter zien zonder bril of lenzen? Mensen gezocht voor ontwikkeling van behandelmethodes met hypnotherapie. 06-12666885

Te huur in Nijmegen West: 4-kamer tussenvoning met voor- en achtertuin. Euro 770,- p/m excl. 024-3557444 (na 19.00 uur)

1000 proefschriften per jaar

PRINTPARTNERS

IPSKAMP

grafische specialisten

www.ppi.nl

St. Annastraat 22, 6524 GC Nijmegen
Tel. 024 360 09 58, nijmegen@ppi.nl

Studenten huren hun wasmachine bij:

SPLASH LEASE

Internet: www.splash.nl - E-mail: info@splash.nl

Proefschrift drukken?
www.proefschriften.nl

Printing PhD-thesis?
www.phd-thesis.nl

Studentenraad Actueel

Studentenraden: wie, wat en waar?

Enkel studenten weten wat studenten graag willen. Enkel studenten zien hoe mooi bedachte plannen en cursussen op de studenten overkomen. Niet voor niets hebben studenten dan ook bijna overal inspraak.

Op elk niveau zijn daarvoor raden, die gedeeltelijk of geheel uit studenten bestaan. Bij opleidingen zijn er de opleidingscommissies (OLCs), op faculteiten de Facultaire Studentenraden (FSR) en op universitair niveau is er de Universitaire Studentenraad (USR). Allemaal komen ze op voor de belangen van studenten en zetten ze zich in voor een zo studentvriendelijk mogelijk beleid.

De USR is onlangs geïnstalleerd en bestaat uit 13 leden. Acht daarvan zijn direct gekozen door de studenten zelf tijdens de universitaire verkiezingen van afgelopen mei. De andere vijf leden vertegenwoordigen de studieverenigingen, gezelligheidsverenigingen, internationale verenigingen, christelijke verenigingen en de sportverenigingen. Samen vormt de USR zo een brede afspiegeling van de universiteit, zodat de wensen van de studenten gehoord worden en kunnen worden aangepakt.

Belangrijk hierbij zijn de ideeën van de studenten zelf. Bij de OLC, FSR of USR kun je terecht met al je klachten en suggesties. 'Studentenraad Actueel' houdt je op de hoogte van wat de Studentenraden met deze klachten en suggesties doen. Hoe beter jij geïnformeerd bent, hoe meer profijt je zult hebben van de mogelijkheden van onze universiteit en hoe beter je voorbereid bent op eventuele onmogelijkheden. En voor beide zaken zijn de Studentenraden er, maak daar dus vooral gebruik van!

USR vorig jaar

Om je wat meer inzicht te geven wat de USR zoal voor je kan betekenen; en wat ze het afgelopen jaar heeft gedaan volgt hier een kort overzicht van onderwerpen die het afgelopen jaar voorbij zijn gekomen.

Veiligheid Afgelopen jaar zijn er zebrapaden op de Erasmuslaan aangelegd tot vreugde van studenten. De gemeente en universiteit werken nu samen om de Erasmuslaan en Heyendaalseweg veiliger te maken voor fietsers, die nu nog regelmatig de bussen en auto's proberen te ontwijken.

Kortingen De studentenraad heeft zich met succes ingezet voor het realiseren van een goedkope collectieve zorgverzekering voor de studenten. Ook dit jaar gaan wij proberen ervoor te zorgen dat een student zich goedkoop kan verzekeren!

Kwaliteit Het onderwijs moet gewoon in orde zijn. Dat betekent dat docenten op een goede

Th. v. A 3, het nieuwe onderkomen van de Studentenraad

manier college moeten geven. Helaas is dit nog altijd het geval. Om dit te verbeteren heeft de studentenraad voorgesteld dat alle docenten een basiskwalificatie onderwijs moeten hebben. Docenten kunnen cursussen volgen om hun didactische vaardigheden op te schroeven. Op veel plekken op onze univer-

siteit hebben de docenten nu de mogelijkheid om deze cursussen te volgen.

Vrijheid Alle bachelorstudies aan onze universiteit moeten 10 ECTS aan vrije ruimte bieden. Nu krijgen alle studenten de mogelijkheid om ongeveer 280 uur over de schutting van hun studie te kijken.

De kop is eraf, de universiteit begint op gang te komen; zo ook de USR. Het College van Bestuur heeft naar aanleiding van vragen van de USR een regeling opgezet over de positie en functie van student-assistenten. De USR heeft een aantal op- en aanmerkingen naar aanleiding van deze regeling aangezien niet geheel aan onze eisen tegemoet is gekomen. Zo is het nog steeds mogelijk dat student-assistenten tentamens na kunnen kijken maar wel onder bepaalde voorwaarden. Hoewel de USR graag had gezien dat vacatures voor student-assistenten op Blackboard worden geplaatst, is hier niet aan voldaan. Het is nu de taak van de USR om hierop te reageren.

Het afgelopen jaar is er een proef geweest met het openstellen van de Universiteitsbibliotheek (UB) op zondag, een van de speerpunten van de USR. Deze proef is inmiddels afgerond en succesvol gebleken. Nu is het zaak de UB definitief open te stellen op zondag.

Onlangs heeft de USR een nieuwe gezamenlijke ruimte toegewezen gekregen. Dit leidde tot grote vreugde onder de leden, aangezien wij van een geïsoleerde bezemkast op de twintigste etage van het Erasmusgebouw verhuizen naar een centrale ruimte op de Thomas van Aquinostraat 3. Waar vroeger 'Bon Ton kappers' huisde, komt nu de nieuwe USR-kamer. Binnenkort zal deze ruimte een grootse metamorfose ondergaan. Het belooft iets heel moois te worden: een ideale werkplek voor de USR en een goede ontvangstplek voor alle studenten. Dus wanneer jij vragen, opmerkingen, suggesties hebt of gewoon een keer onze geheel vernieuwde USR-kamer wil bezichtigen, kom langs!

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentenraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

Vijf jaar F.C. Donderscentrum

Op 28 september viert het F.C. Donderscentrum van 13.00 tot 21.30 uur haar eerste lustrum. Er is een expositie over de meest intrigerende breinfeiten en neurowetenschappers vertellen wat zij in de toekomst in petto hebben. Er zijn presentaties in de labs en talkshows met en Ton Sijbrands, de ex-wereldkampioen dammen, gaat een partij spelen tegen een tegenstander in een MRI-scanner.

www.ru.nl/fcdonders/lustrum

Inleiding in de bibliotheek

Elke dinsdag van 14.00-15.00 uur gaan bibliotheekmedewerkers wegwijs maken in de mogelijkheden van de bibliotheek. De catalogus wordt gedemonstreerd en 'Picarta' (de centrale catalogus van Nederland), 'zoeksysteem' en 'volledige teksten' komen aan de orde. Inschrijven is niet nodig, verzamelen bij de portier Erasmuslaan 36. www.ru.nl/ubn

Wil Weg Week

Van maandag 1 t/m donderdag 4 oktober vindt de Wil Weg Week weer plaats, de voorlichtingsweek voor alle studenten die

meer willen weten over studie of stage in het buitenland. Tijdens de week is er informatie te krijgen over studeren en stages in het buitenland, prestigieuze beursprogramma's en studiefinanciering. Bovendien houden vrijwel alle faculteiten eigen voorlichtingsbijeenkomsten met specifieke informatie over hun opleidingen. Op donderdag 4 oktober is er een grote informatiemarkt in de hal van het Erasmusgebouw.

www.ru.nl/wilwegweek

'Weer fluitend naar je werk'

Voor medewerkers die willen leren beter om te gaan met stress biedt de Arbo- en Milieudienst (AMD) de cursus 'Weer fluitend aan het werk'. Men krijgt handvatten aangereikt om stress te voorkomen, te verminderen, of er adequater mee om te gaan. De cursus vindt wekelijks plaats op dinsdag van 14.30 - 16.30 uur. Mensen kunnen op ieder moment beginnen; na aanmelding volgt een intakegesprek van 30 minuten, waarna men diezelfde week nog kan starten.

www.ru.nl/amd

Nieuw gezicht

Naam Stefan Gooiker

Was Projectleider Lukas Ziekenhuis, Apeldoorn

Is Projectleider Onderhoud en Aanpassingen, UFB

Sinds 1 juli 2007

Leeftijd 34

Eerste indruk? "Ik kende het werken bij een grote organisatie al vanuit mijn baan in Apeldoorn. Daarvoor heb ik bij installatiebedrijf Kropman gewerkt en kende zo de universiteit en een aantal projectleiders ook al aardig. Ik werk hier in een kantoor tuin en dat werkt heel prettig. De lijnen zijn kort, je kunt makkelijk wat vragen en hoort om je heen wat er zoal speelt."

Leuke collega's? "De werksfeer is hier prima. Als introductie heb ik twee weken met verschillende mensen meegelopen. Daardoor heb ik nu een goed beeld gekregen van de interne programma's en de externe gebouwen waar ik mee te maken krijg. Ik moet natuurlijk nog wel alle contacten gaan opbouwen."

Wat ga je doen? "Ik ben projectleider onderhoud en aanpassingen. Vanuit het onderhoud worden er soms aanpassingen vereist, zoals het vervangen van een installatie. Maar ook door bijvoorbeeld nieuwe regelgeving en veiligheid moeten er soms aanpassingen in een gebouw gedaan worden, of gewoon omdat een ruimte een andere functie krijgt. Met de betrokken personen bepaal ik dan wat er precies gedaan moet worden en stuur het project daarna verder aan."

En na het werk? "Ik zwem heel erg veel en speel fanatiek onderwaterhockey. Daarnaast ben ik met de laatste fase bezig van de studie HIT-W, Hogere Installatie Techniek. Ook hier gaat aardig wat tijd in zitten. Ik hoop deze studie van de zomer af te kunnen ronden."

Algemeen

Landelijke Archievendag

13 oktober, 11.00-17.00 uur: Het Katholiek Documentatie Centrum neemt deel aan de Landelijke Archievendag met een expositie over 'Wonen in voormalige kerken'. In verband met het Cuypersjaar is er ook aandacht voor architect Pierre Cuypers. www.ru.nl/kdc

Studentenkerk

Activiteiten, Erasmuslaan 15

25 september vanaf 10.00 uur: Studiedag van de Nederlandse studentenpastores. 28 september om 14.00 uur: Vertrek naar Zuid Limburg voor een pelgrimsweekend met kunst, stilte en veel wandelen. Logeren in een klooster in Wahlwiller. Kosten: € 30,- bij inschrijving te voldoen. Terug in Nijmegen 30 september rond 20.00 uur. 1 oktober om 19.45 uur: Boeddhistische meditatie Tahara. Iedereen is welkom.

Kerkdiensten op zondag,

Prof. van Weliestraat 4

23 september om 11.00 uur: Vechten voor vrede II. 30 september om 11.00 uur: Vechten voor Vrede III. 16 september om 17.00 uur: Service Anglican Church.

Lezingen

Lezing Lawrence Taylor

20 september, 17.00 uur: 'Centre and Edge: Pilgrimage in the Moral Geography of the US/Mexico Border'. Lezing i.s.m. Antropologie, Religie Studies en Institute for Gender Studies. Plaats: TvA 4.02.12

Gastlezing prof.dr. Karl-Henrik Robèrt

25 september, 14.30 - 17.00 uur, het Centre for the Sustainable Management of Resources (CSMR) de St. Duurzaam Hoger Onderwijs (DHO), gastlezing met aansluitend gesprek en discussie. Robèrt is verbonden aan het Blekinge Institute of Technology (Karlskrona, Zweden). K.Kuipers@science.ru.nl. Plaats: Aula, Comeniuslaan 2.

Gastlezing Wim Schellekens

27 september, 15.00 uur: Prof.Dino A. Giussani (University of Cambridge) "Prenatal Origins of Heart Disease: The roles of Hypoxia and Oxidative Stress". UMC St Radboud, Hippocrateszaal, route 77.

Lezingen FC Donders

September 27, 15:45 hrs. lecture by: Gerd Gigerenzer (MPI for Human Development, Berlin) 'Gut feelings'. Location: MPI for Psycholinguistics, Auditorium, Wundtlaan 1.

Medisch-historische Club D. de Moulin

28 september, 14.30-17.15: 'Tussen droom en daad: het Radboud als voortplantingshuis'. Plaats: Hippocrateszaal, studiecentrum UMC St Radboud www.umcn.nl/alumni

Symposium Maatschappelijk Ondernemen

2 oktober, 13.00 - 17.30 uur: zicht op prestaties in verbindingen. Plaats: Gymnasium zaal GN3, www.ru.nl/fm/kam

Cursussen

Nederlands voor anderstaligen:

Vanaf 24 september starten cursussen Spreekvaardigheid, Schrijfvaardigheid en Puntjes op de i. UTN, Erasmusgebouw 00.25. www.utn.ru/utn

PAOG-Heyendaal

27 en 28 september: Cursus 'Chronische pijn en bewegingsproblemen en somatoforme'.

4 oktober, 'Val- en syncopediagnostiek, Training voor professionals in deze complexe geriatische problematiek'.

12 oktober 'Preventief medisch onderzoek, bezint eer ge begint...' www.umcn.nl/paog

Radboud Masterclasses voor Alumni 5 oktober, 12.00-20.00 uur. www.umcn.nl/alumni

Benoemingen

Dr. Pieter Buma is miv 1 september benoemd tot hoogleraar bij de Faculteit der Medische Wetenschappen, leeropdracht Experimentele Orthopedie.

Dr. Hans Zantema heeft miv 1 september de bijzondere leeropdracht 'Applications of term rewriting in theorem proving' bij de Faculteit der NWI.

Dr. Leo Schultze Kool (1954) is met ingang van 1 september benoemd tot hoogleraar bij de Faculteit der Medische Wetenschappen, leeropdracht Interventieradiologie.

Promoties & Oraties

21 september, 10.30 uur: promotie drs. R.D.A. Gaasbeek (Med.Wet.): 'High tibial osteotomy. Treatment of varus osteoarthritis of the knee'.

21 september, 13.30 uur: promotie mw drs. H. van der Vorst (Soc.Wet) 'The key to the cellar door. The role of the family in adolescents' alcohol use'.

21 september, 15.45 uur: oratie prof. dr. H.J.M. Venbrux (Religiewet.)

24 september, 13.30 uur: promotie drs. D.F. Egging (Med.Wet.) 'Tenascin-X: Expression, biochemical properties and functional aspects'.

25 september, 15.30 uur: promotie drs. K.F.W. Hekking (FNWI) 'Ring-closing metathesis of functionalized olefins: key to heterocyclic building blocks and natural products'.

25 september, 13.30 uur: promotie drs. S.A.M. Said (Med.Wet.) 'Coronary Artery Fistulas in Adults Clinical and Coronary Angiographic Aspects'.

26 september, 13.30 uur: promotie mw W. Zhang (Med.Wet.) 'Stem cells derived from dental pulp and their application potential on tissue regeneration'.

26 september, 15.45 uur: oratie prof. dr. R. Brock (UMC St Radboud)

27 september, 15.00 uur: afscheidscollege prof. dr. B. Prakken (Man.Wet.) 'Kenniss over kennis'.

28 september, 13.30 uur: promotie drs. T.S. de Vries Reilingh (Med.Wet.) 'Reconstruction of large abdominal wall defects. Components separation technique and prosthetic repair'.

28 september, 15.30 uur: promotie drs. R.D. Bos (FNWI) 'Groupoids in geometric quantization'.

1 oktober, 13.30 uur: promotie mw drs. M.C. van Delden (Soc.Wet.) 'De republikeinse kampen in Nederlands-Indië Oktober 1945 - mei 1947. Orde in de chaos?'.

1 oktober, 15.30 uur: promotie mw mr. E.R. Brouwer (Rechten) 'Digital Borders and Real Rights. Effective Remedies for Third-Country Nationals in the Schengen Information System'.

2 oktober, 13.30 uur: promotie drs. R.J. Pauw (Med.Wet.) 'Hereditary Hearing Impairment in Adulthood. Clinical and Genetic Aspects of DFNA9, DFNA15, OTSC5 and OTSC7'.

2 oktober, 15.30 uur: promotie mw ir. M. Berkhout (Med.Wet.) 'Pathobiological aspects of duodenal adenomatosis in familial adenomatous polyposis'.

3 oktober, 13.30 uur: promotie mw drs. J. Schuur (Med.Wet.) 'The microenvironment of brain tumors- imaging and therapeutic perspectives'.

3 oktober, 15.30 uur: promotie mw drs. H.L. Claahsen-van der Grinten (Med.Wet.) 'Adrenal rest tumours in congenital adrenal hyperplasia'.

4 oktober, 13.30 uur: promotie mw drs. E.M. Timmermans (Med.Wet.) 'Patient participation in radiation oncology'.

4 oktober, 15.30 uur: promotie mw drs. S.J. Stiller (Man.Wet.) 'Innovative Agents versus Immobile Objects. The Role of Ideational Leadership in German Welfare State Reforms'.

Visitatiecommissie FdM

Op 27 en 28 september bezoekt de visitatiecommissie de bachelor- en masteropleidingen Sociale Geografie en Planologie van de Faculteit der Managementwetenschappen. Tijdens dit bezoek worden gesprekken gevoerd met studenten, docenten, ondersteunende staf en het bestuur van de faculteit. Op 28 september van 10.30 – 11.30 uur is een open spreekuur, voor studenten, docenten of andere facultaire medewerkers. Vragen enkele dagen van tevoren per e-mail, met het onderwerp, aanmelden bij de secretaris van de visitatiecommissie: lansink@qanu.nl

Universitaire Studieprijzen

Bij de opening van het Academisch Jaar 2007-2008 zijn de Universitaire Studieprijzen 2005-2006 uitgereikt. De winnaars ontvangen een oorkonde en een bedrag van 450 euro. De prijzen zijn toegekend aan: drs. Christian A.M. van Zitteren (Theologie) • drs. Corien L.A. Bary (Filosofie) • drs. Sarah F. van der Land (Letteren) • mr. Albertine P. Wenting (Rechtsgeleerdheid) • drs. Ivar G. Klinkenberg en drs. Arnoud C. Willemsen (Sociale Wetenschappen) • drs. Rebecca R.P. Paulus (Medische Wetenschappen) • drs. Marnix H.A.G. Gorissen (FNWI) • drs. Koen J.M. van der Veer (Managementwetenschappen) • drs. Menno E. van Oel (Religiewetenschappen). Foto: Erik van 't Hullenaar

Flex

Vanaf dinsdag 18 september kunnen werknemers van de Radboud Universiteit salaris, vakantie-uitkering, eindejaarsuitkering en vakantie-uren weer inzetten en ruilen tegen andere arbeidsvoorwaarden. Tot 1 december hebben werknemers de tijd om met behulp van het nieuwe 'elektronische simulatieprogramma' FLeX aan te geven wat ze willen en welke 'bronnen' ze in willen zetten. Er is veel veranderd in FLeX. Zo is het mogelijk

om de kosten van bedrijfsfitness voor het keuzemodel op te voeren, wat bedrijfssporters van het Universitair Sportcentrum meer dan honderd euro voordeel op kan leveren. De regeling voor vergoeding van telefoon- en internetkosten is vereenvoudigd. Daarnaast is een aantal belangrijke fiscale wijzigingen doorgevoerd voor de fiets voor het woon-werkverkeer.

www.radboudnet.nl/flex

Wijziging Compensatieregeling OR

De universiteit heeft een Compensatieregeling Ondernemingsraad. Op grond hiervan wordt aan de leerstoel of afdeling, waarvan werknemers in de OR zijn gekozen, een compensatie verschafft.

Het is belangrijk dat alle groepen medewerkers vertegenwoordigd kunnen zijn in de OR en zich in de samenstelling daarvan kunnen herkennen. Een verbeterde compensatieregeling kan daaraan bijdragen.

In overleg met de OR heeft het College van Bestuur besloten de Compensatieregeling OR met ingang van 1 september 2007 te

wijzigen. De belangrijkste wijzigingen betreffen het opheffen van de verschillen in compensatie tussen het wetenschappelijk personeel (wp) en het ondersteunend personeel (obp) en het compenseren op basis van de werkelijke salarislasten in plaats van een vaste vergoeding.

www.radboudnet.nl/arbeidsvoorwaarden (lokale regelingen)

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- **Communicatiemedewerker** (0,5fte)*
Faculteit der Rechtsgeleerdheid
- **Promovendus "Media en rookgedrag"** (0,8 fte)
Faculteit der Sociale Wetenschappen
- **Postdoctoraal onderzoeker "nieuwe rituele gestalten van de dood in Nederland"** (0,9 fte)
Faculteit der Religiewetenschappen

* voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus:

voxcampus@communicatie.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Patricia Veldhuis (hoofdredacteur),

Carin Böklerink (Vox Campus), Paul van den

Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob

Goossens, Sander Peters, Marjolijn Pijnappels,

Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve, Gaby van

Caulil, Alex van der Hulst, Mathieu Jansen,

Wiebke Lukker, Roel Neijts, Oscar Paling, Bea

Ros, Ilse Schuurmans, Teun Verberne, Marieke

Verweij, Ruud Vos, Ron Welters, Anna van de

Weygaert

Columnisten: Mgt, Peter van der Heiden

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Marco Ticheler,

Gerard Verschooten

Illustraties: Miesjel van Gerwen, Merlijn Draisma,

Michiel Visselaar

Redactieraad: drs. R. van den Brink, prof. dr.

F. Corstens, dr. E. Denessen, dr. J. Linssen,

W. Scholten, prof. mr. P.J.P. Tak, J. de Vos

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€ 25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: € 35,- over te maken op gironummer

2367526 o.v.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox.

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Duncan de Fey

Vox Campus

Vox Campus verschijnt in Vox onder verantwoordelijkheid van de afdeling Communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie: Carin Böklerink (coördinatie), Karen

Thoms

Redactieadres: Comeniuslaan 6, Postbus 9102,

6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@communicatie.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de

week voor verschijning. De volgende Vox Campus

verschijnt op donderdag 4 oktober.

Aan de rand van het Waterkwartier wonen Annette van der Geest, Esther Keesman, Wieteke Ridderikhof, Linda Klop en Annelies van Bruggen samen. Op huisoudste Esther na zijn ze allen lid van christelijke studentenvereniging NSN.

Huisgenoten

Annette: "Wij zijn meer dan huisgenoten."
Wieteke: "We vertellen elkaar veel."
Esther: "Als er wat is..."
Linda: "...Weten we dat van elkaar."
Annette: "Ik werd lid van NSN omdat ik naast mijn niet-christelijke vriendinnen ook mensen met dezelfde basis wilde leren kennen. Geloof beleven doe ik graag samen met anderen."
Annelies: "En dat gecombineerd met de lol van een studentenvereniging: ideaal."
Esther: "Een keer per twee weken op woensdag houdt de rest hier kringavond. Daar moet ik me als niet-lid elke keer overheen zetten, een invasie van twintig man."
Linda: "Esther! Nou voelen we ons schuldig..."
Annelies: "Op zo'n avond wordt er samen gegeten, gezongen en doen we bijbelstudie."
Annette: "We eindigen met een borrel in Villa van Schaeck."
Linda: "En borrels worden soms feestjes, gisteravond zat ik zomaar ineens op iemands nek."
Annelies: "Op die borrels drinken we ook gewoon een biertje."
Annette: "Maar wel met mate."
Annelies: "Niemand van ons is ooit echt dronken geweest."
Wieteke: "Ik ben wel eens een grens overgegaan. Niet relaxed. Ik vind de grote zuipverhalen van studievrienden helemaal niet cool."
Annette: "Voor we gaan eten, bidt er iemand hardop."

Annelies: "Maar ik bid ook zelf, aan het begin van de dag. Ik denk dat God met mijn dag mee wil gaan, daarvoor wil ik Hem danken."
Wieteke: "Goeie! Ik lees vaak wat uit de bijbel voor ik naar bed ga."
Linda: "Ik lees de bijbel om meer over God te leren."
Annette: "Op bijbelstudieavonden is dan ook de vraag: hoe pas je wat er in de bijbel staat praktisch toe in het dagelijks leven? Alcohol, geld, seksualiteit, relaties, ik probeer te luisteren naar wat er in de bijbel staat."
Wieteke: "Tijdens mijn eerste nacht hier las ik voor het slapen gaan in de bijbel. Zo bijzonder, ik las toevallig psalm vier en aan het eind stond: 'In vrede leg ik mij neer en meteen slaap ik in. Want U, Heer, laat mij wonen in een vertrouwd en veilig huis.'"
Annelies: "Dat herken ik in ons huis: het is vertrouwd en veilig."

"We gaan het toch niet alleen maar over ons geloof hebben?" vragen de meiden na bovenstaand gesprek. En dus hebben we het ook nog over ergerissen (Esther: "Ik erger me aan haren in het doucheputje, afwasrotzooi in de gootsteen en als de thermostaat 's nachts aan staat."), wie de muizenlijkjes uit hun val peutert en de I love NSN-sticker, die al veel langer bestaat dan de I love Carolus-sticker.
 /AD, fotografie: Erik van 't Hullenaar

Ook met je huisgenoten in Vox?
 Mail naar redactie@vox.ru.nl

